ᲒᲠᲞᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲥᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

კომუნისტი

ᲡᲐᲥ. Ა. ᲜᲘ (ᲑᲝ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲣᲨᲐᲥᲔᲗᲐ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲡᲝᲕᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ᲝᲠᲨᲐᲑᲐᲗᲘ
9 ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲔᲠᲘ
1939 წ.
№ 232 (5632)
ᲤᲐᲡᲘ 10 ᲙᲐᲞ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲨᲘᲐ

ᲡᲐᲜᲘᲛᲣᲨᲝᲓ ᲛᲝᲛᲖᲐᲓᲓᲝᲗ 1940 ᲬᲚᲘᲡ ᲡᲐᲡᲝᲤᲚᲝ - ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲒᲐᲛᲝᲬᲕᲔᲜᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ (ᲛᲝᲬᲕᲘᲜᲐᲕᲔ)

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲓᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲓᲐᲪᲔᲛᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕ.)

ᲚᲘᲢᲕᲘᲡ ᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲑᲘᲡ ᲓᲔᲚᲔᲒᲐᲪᲘᲘᲡ ᲩᲐᲛᲝᲡᲕᲚᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕ.)

ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲣᲠᲘ ᲓᲔᲚᲔᲒᲐᲪᲘᲘᲡ ᲩᲐᲛᲝᲡᲕᲚᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕᲔᲠᲓᲘ)

ᲓᲐᲡᲐᲕᲚᲔᲗ ᲣᲙᲠᲐᲘᲜᲐᲡᲐ ᲓᲐ ᲓᲐᲡᲐᲕᲚᲔᲗ ᲑᲔᲚᲝᲠᲣᲡᲘᲐᲨᲘ (ᲛᲔ-2 ᲒᲕ.)

ᲣᲙᲠᲐᲘᲜᲔᲚᲘ ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲗᲐᲕᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲔᲚᲘ ᲑᲠᲫᲝᲚᲐ

ᲞᲝᲚᲝᲜᲔᲗᲘᲡ ᲨᲚᲘᲐᲮᲢᲘᲡ ᲣᲦᲚᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲛᲓᲔᲒ ᲓᲐ ᲣᲙᲠᲐᲘᲜᲘᲡ ᲨᲔᲛᲔᲠᲗᲔᲑᲐ ᲠᲣᲡᲔᲗᲗᲐᲜ (ᲛᲔ-2 ᲒᲕ.)

ᲡᲝᲛᲮᲔᲗᲡᲐ ᲮᲔᲚᲝᲜᲗᲕᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲔᲙᲐᲓᲐ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲨᲘ (ᲛᲔ-2 ᲒᲕ.)

ᲒᲣᲚᲛᲮᲣᲠᲕᲐᲚᲘ ᲒᲐᲛᲒᲖᲐᲕᲜᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲠᲩᲐ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲘ ᲒᲘᲒᲐᲜᲢᲘ ᲕᲐᲚᲔᲠᲘ ᲑᲠᲘᲣᲡᲝᲕᲘ (ᲛᲔ-3 ᲒᲕ.)

ᲑᲐ. ᲕᲘ. ᲨᲐᲨᲣᲙᲘᲜᲘᲡ ᲒᲐᲠᲓᲐᲪᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ (ᲛᲔ-3 ᲒᲕ.)

ᲣᲪᲮᲝᲔᲗᲨᲘ:

ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲐᲠᲛᲘᲘᲡ ᲨᲛᲐᲦᲚᲘᲡᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲠᲓᲚᲝᲑᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕᲔᲠᲓᲘ)

ᲚᲘᲢᲕᲘᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ (ᲛᲔ-4 ᲒᲕ.)

ᲡᲐᲜᲘᲛᲣᲨᲝᲓ ᲛᲝᲛᲖᲐᲓᲓᲝᲗ 1940 ᲬᲚᲘᲡ ᲡᲐᲡᲝᲤᲚᲝ-ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲒᲐᲛᲝᲤᲔᲜᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ

1939 წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენამ ცხადჰყო ჩვენი სოციალისტური სოფლის მეურნეობის გრანდიოზული წარმატებანი, მისი სიმდიდრე და ძალა, რაც მოპოვებულია ლენინ-სტალინის დიადი პარტიის ხელმძღვანელობით, დიდი **სტალინის** ხელმძღვანელობით. წელს გამოფენა სოფლის მეურნეობის ასეულათასობით მუშაკებმა დაათვალიერეს. მათ იქ ერთმანეთს გაუზიარეს თავიანთი მდიდარი გამოცდილება და კიდევ უფრო გააფართოვეს თავიანთი მსოფლმხედველობის არე. გამოფენა გადაიქცა გამოცდილების დიად სკოლად.

1939 წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენა ამთავრებს თავის მუშაობას. მაგრამ ამით მუშაობა არ სწყდება. სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებით სრულიად - საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენა 1940 წელსაც განაგრძობს მუშაობას.

ორდენოსანი საქართველოს მიმდინარე წლის გამოფენაზე ბრწყინვალე მაჩვენებლებით წარსდგა. საქართველოს პავილიონმა საუკეთესო პავილიონის სახელი დაიმსახურა.

ორდენოსანი საქართველოს სახელოვნებო და არასახელოვნებო ბოლშევიკების ამოცანა ახლა ის არის, რომ სანიმუშოდ მოემზადონ 1940 წლის გამოფენისათვის, სოციალისტური შემდგომი გამლისა და გამოცდილების ფართოდ დანერგვის გზით ამაღლონ გამოფენის მონაწილეთა რიცხვი და კიდევ უკეთესი მაჩვენებლებით შეხვდნენ 1940 წლის გამოფენას.

უნდა აღინიშნოს, რომ გამოფენისათვის მზადება საქართველოს უმრავლეს რაიონებში აშკარად არადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს. სქმიწსახკომის 20 სექტემბრის ცნობებით, მხოლოდ ლანჩხუთის რაიონში იყო 390 განცხადება გამოფენაში მონაწილეობის შესახებ. საქართველოს დანარჩენ რაიონებს მიწსახკომში არ წარუდგენიათ ცნობები ამ საკითხის ირგვლივ.

რაიონულმა ორგანიზაციებმა ზოგან არადამაკმაყოფილებლად ჩაატარეს კოლმეურნეთა, საბჭოთა მეურნეობებისა და მტს-ების მუშათა საერთო კრებებზე გამოფენიდან დაბრუნებულ მონაწილეთა და ექსკურსანტთა მოხსენებანი მიღებული გამოცდილების შესახებ. გამოფენისათვის მზადებაში ჩამორჩენია იმის შედეგია, რომ ადგილობრივი პარტიული, საბჭოთა და სამიწათმოქმედო ორგანოები სუსტად ხელმძღვანელობენ ამ მნიშვნელოვან სამუშაოს.

გამოფენის კანდიდატთა გამოვლინების გაჭიანურება არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება გამართლებულ იქნას. მით უმეტეს, რომ საქართველომ შეასრულა აბრეშუმის პარკის და ჩაის მწვანე ფოთლის დამზადების გეგმები, აგრეთვე ხილბაღის, თავთავიან მარცვლეულ, ბოსტნეულ-ბაღჩეული კულტურათა მოსავლის აღების გეგმები. ამჟამად მიმდინარეობს მაქრის ჯორჯოლის, სიმინდის, სოიას, არახისის მოსავლის აღება. ყოველივე ეს საშუალებას იძლევა დროულად გამოვავლინოთ გამოფენის მომავალი მონაწილენი.

1940 წლის სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაზე წარდგენილი იქნებიან კოლმეურნეობანი, საბჭოთა მეურნეობანი, მტს-ები, საკოლმეურნეო სასაქონლო ფერმები, რომლებმაც 1938 წლის—1937, 1938 და 1939 წლების—მუშაობის შედეგების მიხედვით სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაში მონაწილეობისათვის დაწესებულ მაჩვენებლებს მიაღწიეს, აგრეთვე სოფლის მეურნეობის ის ორგანიზატორები და მოწინავენი (ბრიგადირები, რგოლის ხელმძღვანელები, ტრაქტორისტები, მცდელები, სპეციალისტები), რომლებმაც ორი წლის 1938 და 1939 წლების — მუშაობის შედეგების მიხედვით მიაღწიეს სათანადო მაჩვენებლებს.

ადგილობრივი პარტიული, საბჭოთა და სამიწათმოქმედო ორგანოების გადაუდებელი ამოცანაა გაშალონ მასობრივი ახსნა - განმარტებითი მუშაობა და გამოფენაში მონაწილეობის პირობები გააცნონ კოლმეურნეებს, საბჭოთა მეურნეობებისა და მტს-ების მუშებს, სოფლის მეურნეობის ორგანიზატორებს.

გამოფენისათვის საუკეთესოდ მომზადება. — ეს ნიშნავს წარმატებით შეასრულოთ სასოფლო - სამეურნეო სამუშაოთა გეგმები და ამავე დროს არ დავივიწყოთ გამოფენისათვის მზადების ორგანიზაციული მხარე.

საჭიროა უპირველეს ყოვლისა ბოვწყოთ განცხადებების მიღება გამოფენაში მონაწილეობის უფლებაზე, შევამოწმოთ განმცხადებლის მაჩვენებლები და იმ შემთხვევაში, თუ განმცხადებლის მუშაობა აკმაყოფილებს გამოფენაში მონაწილეობისათვის დაწესებულ მაჩვენებლებს, დროულად და უშეცდომოდ შევადგინოთ თვითეულ კანდიდატზე დოკუმენტაცია (დახასიათება, აგრონომპორტი). ამავე დროს საჭიროა რაიონმასკომებმა არ დაუშვან გამოფენის კანდიდატთა დოკუმენტების გაფორმების გაჭიანურება.

1940 წლის გამოფენაში მიმდინარე წელთან განსხვავებით დაშვებული იქნებიან მთლიანად რაიონები, რომლებმაც შეასრულეს ყველა ვალდებულება სახელმწიფოს წინაშე და სოფლის მეურნეობის ხაზით მიაღწიეს იმ მაჩვენებლებზე არანაკლებს, რაც მთავარი საგამოფენო კომიტეტის მიერ არის დაწესებული კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობებისათვის. საქართველოს რაიონების ღირსების საქმეა მოიპოვონ 1940 წელს გამოფენაში მონაწილეობის საპატიო უფლება.

ამთავითვე საჭიროა შეეჯიბრონ 1939 წლის მოსავლიდან ექსპონატების გამოვლინებას და მოვაწყოთ მათი სანიმუშოდ მოვლა.

სასოფლო - სამეურნეო გამოფენაში მონაწილეობისათვის დაწესებული მაჩვენებლების მიღწევას უზრუნველჰყოფს მესამე სტალინური ხუთწლიანი გეგმის წარმატებით შესრულება.

„რაც უფრო მალე უზრუნველვყოფთ კოლმეურნეობების, საბჭოთა მეურნეობების მთელი მასის მიერ სასოფლო - სამეურნეო გამოფენის მონაწილეთათვის დაწესებული მაჩვენებლების შესრულებას, მით უფრო მალე უზრუნველვყოფთ მესამე ხუთწლედის მთელი გეგმის შესრულებას სოფლის მეურნეობის დარგში. ამაში მდგომარეობს სრულიად-საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენის, როგორც მესამე ხუთწლედის შესრულებისათვის წარმოებული სოციალისტური შეჯიბრების ორგანიზაციის მნიშვნელობა (ვ. მოლოტოვი).

ყველა პარტიული ორგანიზაციის ამოცანა მდგომარეობს იმაში, რომ თვითეული კოლმეურნე — გამოფენის მხახვილი გახადოს მოწინავე სოციალისტური მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობის აგიტატორად, მოწინავეთა გამოცდილება ყველას კუთვნილებად აქციოს, სოციალისტური შეჯიბრების ფართოდ გაშლით უზრუნველყოს 1940 წლის გამოფენისათვის საუკეთესოდ მომზადება.

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲡᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲗ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲔᲑᲘᲗ ᲨᲔᲕᲮᲕᲓᲔᲗ ᲓᲘᲓᲘ ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲠᲘᲡ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲘᲡ XXII ᲬᲚᲘᲡᲗᲐᲕᲡ

ᲛᲘᲠᲖᲐᲐᲜᲘᲡ ᲜᲐᲕᲗᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲙᲗᲐ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲐᲢᲔᲑᲐᲜᲘ

ᲛᲘᲠᲖᲐᲐᲜᲘ, 7 ოქტომბერი (საქ-დესი). უკრაინის ნავთის მუშაკებთან შეჯიბრებამ და კრასნიპროლეტარების მოწოდებამ, რომ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXII წლისთავი აღინიშნოს ახალი საწარმოო გამარჯვებებით,— ათამპრავეს „საქნავთის“ წინათ ძლიერ ჩამორჩენილი მირზაანის სარეწაოს მუშაკთა მთელი მასა. მირზაანის ნავთის მუშაკებმა, ფართოდ გაშალეს რა სოციალისტური შეჯიბრება, ამ ბოლო დროს თვალსაჩინოდ გააუმჯობესეს თავიანთი მუშაობა. ჯერ კიდევ ამ ცოტა ხნის წინათ, „საქნავთის“ მუშაკთა აქტივის თათბირის წინ, ნავთის მოპოვების დღიურ დავალებას სარეწაო თვალსაჩინო გარღვევით ასრულებდა. ახლა ნავთის მოპოვება განუხრელად მატულობს და უშუალოდ უახლოვდება გეგმით გათვალისწინებული დავალების დონეს. 6 ოქტომბერს მირზაანის სარეწაომ უკვე გადაჭარბებით შეასრულა დღიური დავალება.

საუცხოო შედეგებს მიაღწია ნავთის მოპოვების ოსტატმა ამხ. მოროზოვმა. ჩაება რა უკრაინის სს რესპუბლიკის რომნის ნავთის მუშაკებთან შეჯიბრებაში, მან პირობა დასდო, რომ ჰაბურღილებში, რომლებსაც ის მომსახურებს უწევს, ნავთის დღიურ მოპოვებას გეგმით გათვალისწინებული 15 ტონის ნაცვლად, 20 ტონამდე აიყვანდა. ნაკისრი ვალდებულება მან დიდი გადაჭარბებით შეასრულა.

ოქტომბრის XXII წლისთავს დიდი წარმატებებით ხვდება № 94 კომკავშირულ ჰაბურღილში მომუშავე ბრიგადა, ჰაბურღილი საექსპლუატაციოდ გადაცემულ იქნა 4 ოქტომბერს, ვადამდე 15 დღით ადრე. ნავთიანი ქანის გახსნის დროს ამოხეთქა 40 მეტრამდე სიმაღლის შადრევანმა. ჰაბურღილმა, საიდანაც შადრევანი პერიოდულად სცემს, ერთი დღე-ღამის განმავლობაში მოგვცა 15 ტონამდე ნავთი. თავის დროზე მიღებული ზომების მეოხებით დადგმულ იქნა საკვალთი და ნავთი მილებით წავიდა. თავგამოდებით მუშაობდნენ მბურღავი ამხ. მშვედოშვილი, რომელმაც საკვალთი ძნელ პირობებში დადგა, აგრეთვე ბურღვის ოსტატი ამხ. ავაქოვი და ბრიგადის სხვა წევრები, რის შედეგადაც ჰაბურღილიდან ნავთის ამოხეთქის დროს არცერთი კილოგრამი ნავთი არ დაკარგულა. ნავთის მუშაკი კომკავშირელები თავიანთ მიღწევას დიდი ოქტომბრის XXII წლისთავს უძღვნიან.

ბურღვის იმ კანტორის კოლექტივმა, რომელიც მირზაანისა და პატარა შირაქის ნავთის საძიებლებს აერთიანებს, უკრაინის ნავთის მუშაკებთან შეჯიბრებაში აქტიური მონაწილეობით, თვალსაჩინო წარმატებებს მიაღწია. ბურღვის მესამე კვარტალის გეგმა შესრულებულია 120,3 პროცენტით, ხოლო 9 თვის გეგმა — 113 პროცენტით.

მირზაანში მთავრდება № 95 ახალი საექსპლოატაციო ჰაბურღილის თხრა. ნავარაუდევია მუშაობა ამ ჰაბურღილზე დამთავრდეს ვადამდე 20 დღით ადრე.

მირზაანის ბურღვის ოსტატები და მბურღავები შეუპოვრად იბრძვიან იმისათვის, რომ შეასრულონ ნაკისრი ვალდებულება — ბურღვის წლიური გეგმა დაამთავრონ ვადამდე, დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXII წლისთავისათვის.

○

ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲨᲘᲠᲐᲥᲘ, 7 ოქტომბერი (საქდესი). პატარა შირაქის ნავთის საძიებელ ადგილზე, № 1 საძიებელი ჰაბურღილის თხრის დროს, 450 მეტრ სიღრმეზე აღმოჩნდა სამრეწველო ნავთის შემცველი მძლავრი ფენა. გეოლოგების აზრით, იქმნება იმის პერსპექტივები, რომ ამ ტერიტორიაზე სულ ცოტა 40 საექსპლუატაციო ჰაბურღილი მოეწყოს.

პატარა შირაქში ბურღვა სწარმოებდა ახალი მოძრავი დაზგის „რა-400“-ის საშუალებით, რომლის გამოყენებამაც საუცხოო შედეგები მოგვცა.

უახლოეს დროში პატარა შირაქში დაიწყება ახალი საექსპლოატაციო ჰაბურღილების გათხრა.

ᲬᲚᲘᲣᲠᲘ ᲒᲔᲒᲛᲐᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚ ᲓᲔᲙᲔᲛᲑᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲕᲐᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲗ

(ᲖᲔᲡᲢᲐᲤᲝᲜᲘ, „ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘᲡ“ ᲙᲝᲠᲔᲡᲞᲝᲜᲓᲔᲜᲢᲘᲡᲐᲒᲐᲜ)

ზესტაფონის რაიონის საწარმოდაწესებულებებში ერთსულოვნად მოიწონეს მოსკოვის ლენინის ორდენოსანი დაზგათმშენებელი ქარხნის „კრასნი პროლეტარის“ მუშაკთა ინიციატივა წინასაოქტომბრო შეჯიბრების მოწყობის შესახებ.

ამ საკითხზე ფეროშენადნობთა ქარხნის მუშაკთა საერთო კრებამ 5 ოქტომბერს მოისმინა პარტბიუროს მდივნის ამხ. მ. რაზმაძის ინფორმაცია.

სიტყვებით გამოვიდნენ სტახანოველები ორდენოსანი ინჟინერი გ. ვეფხვაძე, ა. მესხი, ნ. ხვედელიძე, ი. სარალიძე და სხვ., რომლებმაც თავიანთი აღტაცება გამოთქვეს ქარხანა „კრასნი პროლეტარის“ მუშაკთა მოწოდების გამო და იკისრეს ახალი ვალდებულებები.

ქარხნის მუშაკები კისრულობენ, წლიური საწარმოო გეგმა 1 დეკემბრისათვის შეასრულონ.

ᲙᲠᲐᲡᲜᲘᲞᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲚᲔᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲞᲐᲡᲣᲮᲝᲖᲔ

(ᲤᲣᲚᲣᲪᲫᲔ, „ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘᲡ“ ᲙᲝᲠᲔᲡᲞᲝᲜᲓᲔᲜᲢᲘᲡᲐᲒᲐᲜ)

ქარხანა „კრასნი პროლეტარის“ მუშაკთა მოწოდებას წინასაოქტომბრო სოცშეჯიბრების გაშლის შესახებ მხურვალედ ეხმაურებიან წულუკიძის რაიონის მშრომელნი.

5 ოქტომბერს კრასნიპროლეტარელების წერილი განიხილეს აბრეშუმის ძაფსაღები ფაბრიკაში, აგურის ქარხანაში, ჩაის ფაბრიკაში, ჩაის საბჭოთა მეურნეობაში და მთელ რიგ კოლმეურნეობებში.

აბრეშუმის ძაფსაღები ფაბრიკის სტახანოველებმა ვალენტინა შულაიამ, ოლია სვეშმა, ნიკოლაი შეილმა და სხვ. ვალდებულება აიღეს ოქტომბრის გეგმა 120 პროცენტითა და მაღალხარისხოვნად შეასრულონ. ფაბრიკის მუშათა შორის ფართოდ გაიშალა სოცშეჯიბრება. ფაბრიკის კოლექტივი კისრულობს ოქტომბერში გეგმის ზეგით ქვეყანას მისცეს 200 კილო აბრეშუმის ძაფი, მიაღწიოს ნედლეულის 5 პროც. ეკონომიას, თვითღირებულების 3 პროცენტით შემცირებას და საწვავი მასალისა და ელექტროენერგიის 10 პროც. ეკონომიას.

ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲣᲠᲘ ᲗᲐᲗᲑᲘᲠᲘ ᲪᲘᲮᲠᲣᲡᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲯᲣᲜᲒᲝᲡ ᲜᲐᲠᲒᲐᲕᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲖᲐᲛᲗᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲙᲘᲗᲮᲔᲑᲖᲔ

7-8 ოქტომბერს საქ. მიწსახკომში მიმდინარეობდა რაიმიწგანებისა და მტს-ების უფროსი აგრონომების, საბჭოთა მეურნეობების დირექტორებისა და სპეციალისტების და კოლმეურნეობათა აგრონომების რესპუბლიკური თათბირი.

ციტრუსებისა და ტუნგოს ნარგავების გამოზამთრების საკითხზე მოხსენებებით გამოვიდნენ ჩაის და სუბტროპიკული კულტურების საკ. სამეცნიერო-საკვლევო ინსტიტუტის საქართველოს ფილიალის (ანასეული) მეცნიერი მუშაკები ამხ. ს. მგალობლიშვილი და გ. ნადარაია.

მოხსენებათა გამო გამართულ კამათში მონაწილეობა მიიღო 27 კაცმა.

საქ. მიწსახკომის მოადგილემ ამხ. გ. ალავიძემ დაწვრილებით ილაპარაკა იმ ღონისძიებათა შესახებ, რომლებიც აუცილებლად უნდა გატარდეს ადგილებზე, რათა ციტრუსებისა და ტუნგოს ნარგავთა გამოზამთრება წარმატებით ჩატარდეს.

თათბირმა გამოჰყო კომისია, რომელსაც დაევალა, კამათში წამოყენებულ წინადადებათა საფუძველზე, შეიტანოს შესწორებანი და დამატებანი ინსტრუქციაში ციტრუსოვან ნარგავების ყინვისაგან დაცვის შესახებ.

თათბირის მუშაობაში მონაწილეობა მიიღო საქართველოს მიწათმოქმედების სახალხო კომისარმა ამხ. ს. ხოშტარიამ და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის სასოფლო-სამეურნეო განყოფილების გამგის მოადგილემ ამხ. ა. კობერიძემ. (საქდესი).

ᲣᲙᲐᲜᲐᲡᲙᲜᲔᲚᲘ ᲪᲜᲝᲑᲔᲑᲘ

ᲣᲪᲮᲝᲔᲗᲘᲡ ᲞᲠᲔᲡᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲮᲛᲐᲣᲠᲔᲑᲐ ᲰᲘᲢᲚᲔᲠᲘᲡ ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ

ᲘᲢᲐᲚᲘᲐ

ᲠᲝᲛᲘ, 8 ოქტომბერი (საქდესი). იტალიის ყველა გაზეთი ვრცელ კომენტარს ათავსებს ჰიტლერის სიტყვის შესახებ. პრესა ერთსულოვნად მოუწოდებს საფრანგეთსა და ინგლისს სერიოზულად განიხილონ ამ სიტყვაში წამოყენებული წინადადებანი და კარგად მოიფიქრონ ის პასუხისმგებლობა, რომელსაც ისინი იკისრებენ, თუ ჰიტლერის სამშვიდობო წინადადება უარჰყვეს. გაზეთები ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ გერსალის სისტემა მოკვდა. პრესა სპეციალურად ჩერდება ჰიტლერის წინადადებაზე იმის შესახებ, რომ შესაძლებელია აღდგენილ იქნას პოლონეთის სახელმწიფო წმინდა პოლონური მოსახლეობით. „მაშ რაღა საჭიროა ომი? ჰკითხულობს გაზეთი „ტევერე“. — ვერსალის აღსადგენად?“ სტატიის ავტორი ამას პოლიტიკურ უგუნურობას უწოდებს.

იმავე იდეას ანვითარებს გაზეთი „ტრიბუნა“ და ხაზგასმით აღნიშნავს ომის შეწყვეტისა და ზავის შეკვრის საჭიროებას.

გაზეთი „ჯორნალე დ'იტალია“ ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ საფრანგეთმა და ინგლისმა თავიანთ პასუხში ჰიტლერისადმი მხედველობაში უნდა მიიღოს „მათი ხალხების ჭეშმარიტი გრძნობები და ნამდვილი ინტერესები მათი ვრცელი, მდიდარი იმპერიებისა, რომელთაც შეეძლება ვნება მიადგეს“.

ᲓᲐᲜᲘᲐ

ᲙᲝᲞᲔᲜᲰᲐᲒᲔᲜᲘ, 8 ოქტომბერი (საკდესი). გერმანიის საინფორმაციო ბიურო კოპენჰაგენიდან იუწყება, რომ ჰიტლერის სიტყვის შემდეგ დანიის პრესა განსაკუთრებული ინტერესით ჰკითხულობს: რას იზამენ დასავლეთის სახელმწიფოები? ყველა გაზეთი გამოსთქვამს მშვიდობიანობის სურვილს. „პოლიტიკენი“ სწერს: „არ შეიძლება ითქვას, რომ ჰიტლერის სიტყვას არ ჰქონდეს კონსტრუქციული თანმიმდევრული შინაარსი. საკითხი ახლა ის არის, შეიძლება თუ არა გატარებულ იქნას პროგრამა, რომელიც ჰიტლერმა განავითარა დასავლეთის სახელმწიფოებთან და მსოფლიოს სხვა ერებთან მშვიდობიანი თანამშრომლობის დარგში“.

ᲨᲕᲔᲪᲘᲐ

ᲡᲢᲝᲙᲰᲝᲚᲛᲘ, 8 ოქტომბერი (საკდესი). გერმანიის საინფორმაციო ბიურო სტოკჰოლმიდან იუწყება, რომ შვეციის გაზეთებს ჰიტლერის სიტყვა „მშვიდობიანობისადმი უკანასკნელ მოწოდებად“ მიაჩნიათ. „სტოკჰოლმს ტიდნინგენი“ აცხადებს, რომ შეთავაზებული მშვიდობიანობის გარანტია უნდა მოცემულ იქნას კონვენციის დადებით განიარაღების შესახებ. დასავლეთის სახელმწიფოებმა უნდა გამოსთქვან აზრი ჰიტლერის წინადადებათა გამო. უნდა ვიკითხოთ, როგორ აფასებენ ლონდონი და პარიზი თანამედროვე მდგომარეობას, ყველა ხალხს გადაჭრით სურს მშვიდობიანობა, მაგრამ არავის შეუძლია სთქვას, შესაძლებელია თუ არა ახლა მშვიდობიანობა.

ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲐᲠᲛᲘᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲠᲓᲚᲝᲑᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲐ

ᲑᲔᲠᲚᲘᲜᲘ, 8 ოქტომბერი (საკდესი). გერმანიის საინფორმაციო ბიურო გადმოგვცემს გერმანიის არმიის უმაღლესი სარდლობის შემდეგ ცნობას: „გერმანიისა და საბჭოთა კავშირის სახელმწიფოებრივი ინტერესების საზღვრისაკენ წინსვლა გეგმაშეწონილად მიმდინარეობს. უკანასკნელი ცნობების თანახმად, პოლონეთის იმ ჯარის ნაწილებს შორის, რომელმაც კაპიტულაცია მოახდინა კოცკთან, გერმანიის ჯარს დანებდა დივიზიის 2 მეთაური, 1255 ოფიცერი და 15.600 უნტერ-ოფიცერი და ჯარისკაცი. იმავდროულად ხელთ ვიგდეთ 10.200 შაშხანა და რევოლვერი, 205 ტყვიამფრქვევი, 20 ქვემეხი, 5 ათასზე მეტი ცხენი და დიდძალი საომარი საჭურველი.

დასავლეთით მთელი დღის განმავლობაში ორივე მხრიდან საარტილერიო სროლა იყო. ღამით აქაიქ ისმოდა სროლა“.

ᲡᲐᲤᲠᲐᲜᲒᲔᲗᲘᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲙᲔ

ᲞᲐᲠᲘᲖᲘ 8 ოქტომბერი (საკდესი). ჰავასის საგენტო რადიოთი გადმოგვცემს 7 ოქტომბრის შემდეგ კომუნიკეს საომარი მოქმედების შესახებ: „მოზელსა და საარს შუა მდებარე რაიონში აღნიშნულია ორივე მხარის არტილერიის მოქმედება. აღნიშნულია აგრეთვე ორივე მხარის პატრულთა მოქმედება ცვაიბრიუკენის სამხრეთით“.

ᲞᲐᲠᲘᲖᲘ, 8 ოქტომბერი (საკდესი). ჰავასის საგენტო რადიოთი იუწყება: „ოქტომბრის პირველი კვირის განმავლობაში საფრანგეთის ფლოტმა დაიკავა გერმანიისათვის დანიშნული 30.000 ტონა საქონელი.

ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲣᲠᲘ ᲓᲔᲚᲔᲒᲐᲪᲘᲘᲡ ᲩᲐᲛᲝᲡᲕᲚᲐ

ა-წ. 8 ოქტომბერს მოსკოვს ჩამოვიდნენ გერმანიის მთავრობის საგანგებო რწმუნებული ეკონომიურ საკითხებში ბ-ნი რიტერი და ბ-ნი შნურე—მეთაური გერმანიის ეკონომიური დელეგაციისა, რომელიც 12 კაცისაგან შესდგება. დელეგაციაში შედიან სახალხო მეურნეობის სამინისტროს, მიწათმოქმედების სამინისტროს, რკინიგზათა სამინისტროს წარმომადგენლები და მთელი რიგი ექსპერტები.

დელეგაციასთან ერთად ჩამოვიდა გერმანიის სასაზღვრო კომისიის მეთაური ბ-ნი გენკე.

ცენტრალურ აეროპორტზე ჩამოსულთ შეეგებნენ: საგარეო ვაჭრობის სახალხო კომისრის მოადგილე ამხ. მ. ს. სტეპანოვი, სსრ კავშირის სავაჭრო წარმომადგენელი გერმანიაში ამხ. ე. ი. ბაბარინი, საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარიატის საქმის წარმოების ნაწილის უფროსი ამხ. ს. ა. ვშივკოვი და გერმანიის საელჩოს მრჩეველი ამხ. ბ. ფონ-ზულენბურგის მეთაურობით.

საგარეო ვაჭრობის სახალხო კომისარიატის საიმპორტო სამმართველოს უფროსი ამხ. ვ. ა. სერგეევი და საგარეო ვაჭრობის სახალხო კომისარიატის ხელშეკრულებათა განყოფილების უფროსი ამხ. დ. დ. მიშუსტინი, პირველი მდივანი სსრ კავშირის სრულუფლებიანი წარმომადგენლობისა ბერლინში ამხ. ვ. ნ. პავლოვი, მოადგილე სსრ კავშირის სავაჭრო წარმომადგენლისა გერმანიაში ამხ. გ. ბურციკოვი, საგარეო ვაჭრობის სახალხო კომისარიატის საოქმო ნაწილის უფროსი ამხ. ს. ა. ვშივკოვი და გერმანიის საელჩოს მრჩეველობა საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩის ბ-ნ ფონ-ზულენბურგის მეთაურობით.

ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲜᲔᲚᲔᲑᲘᲡ Ბ-Ნ ᲠᲘᲑᲔᲜᲢᲠᲝᲞᲘᲡ ᲓᲐ ᲨᲜᲣᲠᲔᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲐ ᲐᲛᲮ. ᲛᲝᲚᲝᲢᲝᲕᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ

8 ოქტომბერს სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარემ ამხ. მოლოტოვმა მიიღო გერმანიის მთავრობის საგანგებო რწმუნებული ეკონომიურ საკითხებში ბ-ნი რიტერი და გერმანიის ეკონომიური დელეგაციის მეთაური ბ-ნი შნურე.

საუბრის დროს მიღწეულ იქნა თანხმობა იმის შესახებ, რომ ეკონომიური პროგრამა, რომლის შესახებაც შეთანხმ

დასავლეთ უკრაინასა და დასავლეთ ბელორუსიაში

ემზადებიან სასიხარულო დღესასწაულისათვის

გუსიატინი (დასავლეთი უკრაინა), 7 ოქტომბერი (საკადრო). გუსიატინის თემის მშრომელები ემზადებიან, რათა სიხარულითა და თავისუფლად პირველად იდღესასწაულონ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXII წლისთავი.

ადგილობრივმა დროებითმა მმართველობამ შეჰქმნა საოქტომბრო კომისია, რომელშიც შედის გუსიატინისა და მახლობელი სოფლების 9 მცხოვრები.

სოფლებში ატარებენ საუბრებს სახელოვანი წლისთავის შესახებ, დაბის მცხოვრებნი სახლებს ათოვრებენ. წესრიგში მოჰყავთ ქვაფენილები, გზატკეცილები და ხიდები.

დიდი დღესასწაულისათვის გუსიატინში გაიხსნება სახალხო სახლი, ხოლო მთელ რიგ სოფლებში — ქოხ-სამკითხველოები და წითელი კუთხეები. ახალგაზრდობა სწავლობს საბჭოურ სიმღერებს, ამზადებს დასადგმელად პიესებს დასავლეთი უკრაინის მშრომელთა რევოლუციური ბრძოლის შესახებ პოლონელი შლიახტის წინააღმდეგ.

მშრომელები აცხადებენ:

— ჩვენ პირველად აღვნიშნავთ თავისუფლად დიად რევოლუციურ დღესასწაულს მძლავრ საბჭოთა ხალხთან ერთად. ეს იქნება ყველაზე ბედნიერი დღესასწაული ჩვენს ცხოვრებაში. ჩვენი ჟეშმარიტი დღესასწაული.

მარილი, ასანთი, ნავთი

დასავლეთი ბელორუსია, 7 ოქტომბერი (საკადრო საკორესპონდენტო). დასავლეთ ბელორუსიის ქალაქებსა და დაბებში თითქმის ყოველდღიურად მოდის მარილით, ასანთის ყუთებით, წეკოთი და ნავთის ცისტერნებით დატვირთული ავტომანქანები. საბაკალიო და ნავთის დუქნებთან სწრაფად ჰქრება რიგები. მყიდველები მტკიცედ არიან დარწმუნებულნი, რომ ხვალაც შესძლებენ იშოვნონ მარილიც, ასანთიცა და ნავთიც.

გლეხებს ახლა უკვე აღარ სჭირდებათ მარილზე წასვლა 40-50 კილომეტრით დაშორებულ სამაზრო ქალაქში.

პოლონეთის უხეირო მმართველობა სულ აუცილებელსაც არ აწვდიდნენ დასავლეთი ბელორუსიის ქალაქებსა და სოფლებს დიდი ხნის განმავლობაში.

გლეხები თვეობით ვერ შოულობდნენ მარილს, ნავთს, ასანთსა და წეკოს. 10 კილოგრამი მარილი რომ ეყიდნა, გლეხს თითქმის ორი ფუთი ქვავი უნდა გაეყიდა. ერთ ჩარექ (100 გრამი) წეკოში 50-60 კილოგრამი მარცვალი უნდა მიეცა.

გლეხის მდგომარეობაზე, მის მსყიდველობითს უნარიანობაზე დიდად მოქმედებდა ის გარემოება, რომ ინდუსტრიული საქონლის ფასები ათჯერ მეტად იზრდებოდა, ვიდრე სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტებისა.

მკვეთრ გაღელვას ახდენდა ისიც, რომ ჭირნახულის მოსავლიანობა სწრაფად ეცემოდა. გადასახადები მატულობდა. სვენციანის მაზრაში, მაგალითად, ხუთი სულისაგან შემდგარ საშუალო ოჯახს კვების პროდუქტებისათვის შეეძლო დაეხარჯა სულ ბევრი 200 ზლოტი წელიწადში.

მოსახლეობა მუშაობდა, შიმშილობდა, უმარილო კარტოფილს სჭამდა, საღამოობით სიბნელეში იჯდა, ადრე იძინებდა მხოლოდ იმისათვის, რომ მთელი თავისი მცირე შემოსავლით მრავალი გადასახადი გაესტუმრებინა.

რაღა ვილაპარაკოთ, — განაცხადა ღარიბმა გლეხმა ბლაჟევიჩმა გლეხთა კომიტეტების თავმჯდომარეთა ყრილობაზე ვილნოში, — პანები ტყავს გვაძრობდნენ, მაგრამ შლიახტებს ბოლო მოეღოთ! წითელმა არმიამ პანების უღლისაგან გაგვათავისუფლა. საბჭოთა მთავრობა გვეხმარება ნორმალური ცხოვრების მოწყობაში, უზრუნველჰყოფს მოსახლეობის ნორმალურ მომარაგებას პირველი მოთხოვნილების საქონლით. ამ დახმარებას დასავლეთი ბელორუსიის მშრომელები არასოდეს არ დაივიწყებენ.

ჰოსპიტალში

როვნო, 7 ოქტომბერი (საკადრო). როვნოს ჰოსპიტალში წითელი არმიის დაჭრილ მეომრებთან ერთად იწვა პოლონეთის ყოფილი არმიის რამდენიმე ჯარისკაცი. პირველ ხანებში მათ რამდენადმე განცალკევებულად ეჭირათ თავი, მაგრამ მალე შეეჩვივნენ მდგომარეობას და მეგობრული საუბარი გაბართეს წითელარმიელებთან. ერთერთი პოლონელი ჯარისკაცი მივიდა კაპიტან ამხ. მოსკალენკოს საწოლთან, ჩამოჯდა და დაიწყო ლაპარაკი:

— მე გლეხი ვარ. მაქვს მეოთხედი მორგი მიწა. ჩვენ ოთხი ძმა ვართ, ყველანი ჯარში გაგვიწვიეს. ქოხში ისეთი სიმწიდროვე გვაქვს, რომ, როცა დასაძინებლად ვწვებით, იატაკზედაც კი აღარ რჩება ადგილი...

ჯარისკაცი უამბობდა თავისი ცხოვრების შესახებ, მას თავისუფლად ეჭირა თავი. იგი ჰფიქრობდა, რომ წითელი არმიის რიგითს მეომარს ელაპარაკებოდა. მაგრამ ამ დროს მეთაურთან მივიდა ჩვენი მეომარი.

— აძხაზაგო კაპიტანო... — მიმართა მეომარმა.

პოლონელი ჯარისკაცი ფეხზე წამოვარდა. ძალზე აღელვებულმა ჩაილაპარაკა:

— მე არ ვიცოდი... მაპატიეთ... მე უბრალო ჯარისკაცი დავჯექი თქვენს საწოლზე... მაპატიეთ, პან კაპიტანო.

ჯარისკაცს სახე გაუფითრდა. ბაგეები უთრთოდა. იგი შეშინებული უყურებდა მეომრებს.

— მაპატიეთ, პან კაპიტანო, — იმეორებდა იგი.

სიბრალულს იწვევდა ეს ადამიანი. პოლონელმა ოფიცრებმა ყველაფერი გააკეთეს იმისთვის, რომ მოკალულად დაესახიჩრებინათ იგი.

დიდი გაჭირვებით მოახერხეს მეომრებმა და მეთაურმა ჯარისკაცის დამშვიდება. განუმარტეს მას, თუ რა უფსკრული ძევს წითელ არმიასა და კაპიტალისტური ქვეყნების არმიებს შორის.

სემიონ კირსანოვი

ჩვენებურები

ძლევის მარშით გადავლახეთ
როცა მინდორ-ველი,
ჩვენებური ხალხი ვხახეთ —
ნაკონბები ჩვენი.
ამ მოხუცებს საზღვარგარეთ
უსათნოეს სახით
ვესაუბრეთ! — გავიხარეთ
ჩვენებურთა ნახვით.
ნათესავებს მტრები გვყოფდნენ
ოცი წელიწადი...
აბა, ვით არ ვამაყობდეთ
დღევანდელი მადლით?!
ხედავ ნაცნობ სახის ცომცამს
ჯაცის — სიძის ცალის,
ხალხში ხარ და შემოგცინის
ნათესავის თვალი.
რა სიმღერას და რა ჰანგებს
და რა შვებას ულევს
გვაწვდის მებრძოლ-ამხანაგებს —
თანამემამულეს.
ჩაეხვია მინსკი ვილნოს,
ჩაეკონა ძმურად —
უნდა მასთან მოილხინოს
მუდამ ჩვენებურად.
ვდგებოდეთ მჭიდროდ, გვესმის მათი
სიმღერების გრგვინვა:
„მაშ სტალინურ საქმისათვის
გასწით მედგრად წინა!"

სოფიო ჯიბლაძე

პროფკავშირთა სამაზრო კრება

როვნო, 7 ოქტომბერი (საკადრო). დღეს გაიმართა პროფკავშირთა პირველი სამაზრო კრება. კრებაზე ჩამოვიდა 800 მუშა, ინჟინერი, ტექნიკოსი, ექიმი და სხვ. უდიდესი ყურადღებით იქნა მოსმენილი ქალაქის დროებითი მმართველობის წარმომადგენლის ამხ. უსპენსკის მოხსენება პროფკავშირთა მორიგი ამოცანების შესახებ. მან უამბო კრებას, თუ რა როლი აქვს პროფკავშირებს ახალი ცხოვრების მშენებლობაში, აგრეთვე მრეწველობისა და ქალაქის მეურნეობის აღდგენის საქმეში.

კრებაზე გამოსულებმა მადლობა მიუძღვნეს საბჭოთა ხალხს, წითელ არმიასა და დიდ სტალინს პოლონელი შლიახტის უღლისაგან დასავლეთი უკრაინის მშრომელთა განთავისუფლებისათვის; მათ აღნიშნეს, რომ მაზრის საწარმოთა მუშები, ინჟინრები, ტექნიკოსები და მოსამსახურენი აღგზნებული არიან სურვილით, რათა რაც შეიძლება მალე მოხსნების გამო გამართულ კამათში გამოვიდა 15 კაცი.

კრებამ მიიღო გადაწყვეტილება, რომელიც მოუწოდებს პროფკავშირის წევრებს დაირაზმონ მრეწველობის რაც შეიძლება მალე აღდგენისათვის. პრომის დასკიპლინის განმტკიცებისათვის, მაზრის საწარმოთა მუშა-მოსამსახურეთა შორის ფართო კულტურულ-მასობრივი მუშაობის გაშლისათვის. კრებამ პროფკავშირის ყველა წევრს მოუწოდა აქტიური მონაწილეობა მიიღოს რევოლუციური წესრიგის დაცვისათვის ბრძოლაში. განსაკუთრებული ყურადღება დაეთმო წესქვეილების, ფორნეების, მაკარონის ქარხნისა და სხვა იმ საწარმოთა მუშაობას, რომლებსაც ეკისრებათ მოსახლეობის მომარაგება კვების პროდუქტებით.

გადასწყდა ყველგან მოეწყოს წითელი კუთხეები და სსრ კავშირის კონსტიტუციისა და უკრაინის სსრ კონსტიტუციის შემსწავლელი წრეები.

კრებამ დიდი აღფრთოვანებით გაუგზავნა მისალმება ამხანაგ სტალინს.

დასავლეთ უკრაინაში წითელარმიელი ა. გაბლიშჩაკი ესაუბრება პოლონელ ჯარისკაცს ქალაქ ტარნოპოლში.

ფოტო ციდლკოვსკისა (საკადრო ფოტოკლიშე)

სომხური ხელოვნების დეკადა მოსკოვში

20 ოქტომბერს მოსკოვში დაიწყება სომხური ხელოვნების დეკადა. მომავე სომხეთის თავისუფალი ხალხის კულტურა, რომელსაც მრავალსაუკუნოვანი ისტორია აქვს, განსაკუთრებით გაიფურჩქნა საბჭოთა ხელისუფლების - დროს. გაიზარდა ნიჭიერი ახალი თაობა, რომელმაც მაღალ საფეხურზე აიყვანა სომხური ხელოვნება. მისი ზრდისა და მაღალი წარმატებების წამდვილი დემონსტრაცია იქნება ის დეკადა, რომელიც 20 ოქტომბრიდან ჩატარდება საბჭოთა კავშირის დედაქალაქში.

დეკადის განმავლობაში ნაჩვენები იქნება ოპერები: ა. სპენდიაროვის „ალმასტი", ა. ტიგრანიანის „ანუში" და ა. სტეპანიანის „განთიადზე".

ა. სპენდიაროვის „ალმასტს" ჩვენი საზოგადოებრიობა იცნობს თბილისის საოპერო თეატრის დადგმით. ოპერის სიუჟეტი აღებულია ო. თუმანიანის პოემიდან „თბკამერტის აღება" და ასახავს სომხეთის ხალხის ბრძოლას ირანელთა თავდასხმის წინააღმდეგ მე-17 საუკუნეში. დეკადისათვის ოპერა დასდგა რეჟისორმა გ. ოვანესიანმა, დირიჟორია ტ. ბუდაგიანი. მხატვრობა ეკუთვნის მ. სარიანს. მთავარ პარტიებს ასრულებენ: ტ. საზანდარიანი (რუბენ), ა. ანანიანი (გაიანე), ვ. გუსეინოვი (შეიხი), გ. გაბრიელიანი (აშუღი), დამსახ. არტისტი ლ. ისრაელი (შაჰნადირი) და სხვები.

ა. ტიგრანიანის ოპერა „ანუში" აგებულია ო. თუმანიანის იგივე სახელწოდების კარგად ცნობილ ნაწარმოების სიუჟეტზე. ოპერა დადგა რეჟისორმა ა. გულაკიანმა. მხატვრობა ეკუთვნის პ. ანანიანს, დირიჟორობს მ. თავრიზიანი. მთავარ პარტიებს ასრულებენ: სომხეთის სსრ დამსახურებული არტისტი ა. დანიელიანი (ანუშ), შარა ტალიანი (სარო), ნ. სერდობოვი (მოსი). სპექტაკლში ნაჩვენებია ძველი ხალხური ცეკვები, დღესასწაული.

ა. სტეპანიანის ოპერა „განთიადზე", დაწერილი დიდი ტემპერამენტითა და ვნებით, აგვიწერს სომხეთის ხალხის ბრძოლას დაშნაკებს წინააღმდეგ 1920 წელს. დადგმა ეკუთვნის ა. კალანტარს, მხატვრობა — მ. მრუტჩიანს, მთავარ პარტიებს ასრულებენ: ა. აზიზიანი (არეკიკა), ა. ავაკიანი (არამი), შ. ტალიანი და პ. ლისიცკიანი (ბოლშევიკი გრიგორი), ნ. ფომინი (ოგსენი).

დეკადის პროგრამაში შედის ბალეტი „ბედნიერება", დაწერილი სპეციალურად დეკადისათვის კომპოზიტორ ა. ხაჩატურიანის მიერ. ლიბრეტო ეკუთვნის გ. ვოვანესიანს და გვიჩვენებს სომეხ კოლმეურნეთა ბედნიერ, საამურ ცხოვრებას. ბალეტის დამდგმელია ბალეტმეისტერი ი. არბატოვი, დირიჟორია პროფ. სარაჯევი, მხატვარი — ფანტასტიკური პეიზაჟებისა და ინტერიერების ავტორი პროფ. ბურნაზიანი, გ. არუტი და ლ. ვოინოვა-მიკაელიანი (კარინე), გ. გეორგიანი და ს. ხარკისიანი (არმენ), ი. არბატოვი (მოხუცი გაბო), ბ. მურადიანი (ხუმარა ავეტა).

დეკადაში მონაწილეობას მიიღებენ ავრეთვე აშუღები, ცეკვისა და სიმღერების ანსამბლი ა. ალთუნიანის ხელმძღვანელობით, სომხეთის სახელმწიფო გუნდი, სახელმწიფო ჯაზ-ორკესტრი კომპ. ა. აივაზიანის ხელმძღვანელობით, კომიტასის სახელობის კვარტეტი. ერევნის ფილარმონიის ხალხური საკრავთა ორკესტრი და სახელმწიფო ფილარმონიის სოლისტები.

დეკადის უკანასკნელი კონცერტი დასრულდება კომპ. ა. ხაჩატურიანის ცნობილი სიმღერით „პოემა სტალინის შესახებ", რომელსაც შეასრულებს დეკადის ყველა 920 მონაწილე.

სომხური ხელოვნების დეკადის მნიშვნელობა დიდია. იგი გააცნობს მოსკოვსა და მთელ საბჭოთა კავშირს სომხეთის ხალხის მაღალ ხელოვნებას, რომელიც გაიფურჩქნა და გაიზარდა ლენინ-სტალინის პარტიის მზრუნველობით, გააძლიერებს მოსკოვისა და სხვა ქალაქების ხალხთა შორის მეგობრობის კავშირებს.

კავშირგაბმულობის აღდგენა დასავლეთ უკრაინასა და დასავლეთ ბელორუსიაში

საუბარი სსრ კავშირის კავშირგაბმულობის სახალხო კომისარ ამხ. ი. ტ. პერესიპკინთან

კავშირგაბმულობის სახალხო კომისარიატი ყოველდღიურად აღებს დასავლეთ უკრაინიდან და დასავლეთ ბელორუსიიდან ცნობებს აღდგენილობის კავშირგაბმულობის აღდგენის შესახებ. საკადრის თანამშრომელთან საუბარში სსრ კავშირის კავშირგაბმულობის სახალხო კომისარმა ამხ. ი. ტ. პერესიპკინმა შემდეგი განაცხადა:

— წითელი არმიის იერიშების გამო უკანდახეული პოლონეთის დაქსაქსული ჯარის ნაწილები და ოფიცერთა ბანდები ანგრევდნენ კავშირგაბმულობას. მათ მოშალეს ვილნოს, ლვოვისა და ბარანოვიჩის რადიოსადგურები, დააზიანეს მოწყობილობა და რამდენიმე ადგილას გადასჭრეს ბრესტ-ლიტოვსკის სატელეფონო-სატელეგრაფო კვანძის კაბელი, მთლად მოშალეს ლვოვის საქალაქო სატელეფონო სადგურის მოქმედება, დააზიანეს ტარნოპოლვოს, ბარანოვიჩი-ბელოსტოკისა და სხვა ხაზები.

საბჭოთა სამხედრო და სამოქალაქო მეკავშირენი ადგილობრივი მუშაკების დახმარებით დიდი ენტუზიაზმით შეუდგნენ ახლა დაზიანებული კავშირგაბმულობის აღდგენას. ლვოვში უკვე მოქმედებს ქალაქის სატელეფონო სადგურის რამდენიმე ათასი ნომერი, მთლიანად აღდგენილია და უკვე რეგულარული მუშაობა დაიწყო ლვოვის რადიოსადგურმა. ამ დღეებში ამუშავდება დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის რამდენიმე სხვა რადიოსადგური. მოგვარებულია სატელეფონო და სატელეგრაფო კავშირგაბმულობა მინსკ-ვილნოს, ნოვოგრადი-ვოლინსკ-როვნო-დუბნოს, მინსკ-ბორკოვისკის და მთელ რიგ სხვა ხაზებზე. აღდგენილია ლვოვის სატელეფონო-სატელეგრაფო კვანძი, სტანისლავოვის კვანძის 4 მომართულება, ტარნოპოლის კვანძის 5 მომართულება და სხვ.

ჯერ კიდევ ბევრი სამუშაოა შესასრულებელი. ჩვენი მეკავშირენი არამარტო დანგრეულის აღდგენას აწარმოებენ, არამედ ახალსაც ჰქმნიან. პოლონელი პანების სამარცხვინო ბატონობის ხანაში არსებობდა მხოლოდ სამი სატელეფონო-სატელეგრაფო ხაზი, რომელიც აერთებდა პოლონეთსა და სსრ კავშირს: მინსკ-ბარანოვიჩის, ნოვოგრად - ვოლინსკ-კორეცისა და პოლოცკ-ჰოსტავის ხაზები. ამჟამად ჩვენ უკვე შევქმენით რვა ახალი სატელეფონო-სატელეგრაფო ხაზი დასავლეთ უკრაინასა და დასავლეთ ბელორუსიაში: ჰროსკუროვ - ტარნოპოლი, ნოვოგრად-ვოლინსკ-როვნო, შეპეტოვკა-ზდოლბუნოვო და სხვ. განთავისუფლებულ ქალაქებში გაგზავნილია სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენისა და დიდი უკრაინელი პოეტის ტარას შევჩენკოსადმი მიძღვნილი მარკები ერთი მილიონი მანეთისა. მზადდება სატელეგრაფო მარკების ახალი მხატვრული სერია; ეს მარკები მიძღვნილია პოლონელი პანების უღლისაგან დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის მშრომელთა განთავისუფლებისადმი. (საკადრო).

ახალი კალაპოტით

უგლიჩი, 6 ოქტომბერი (საკადრო). დღეს, ნაშუადღევის 2 საათზე, მდინარე ვოლგის ძველი კალაპოტი გადახურულ იქნა ქვის ბანკეტით. ამიერიდან ვოლგის წყალი წავა ახალი დამაკავშირებელი კალაპოტით რკინა-ბეტონის კაშხალის საშუალებით.

ამ გამარჯვებას წინ უსწრებდა უგლიჩის ჰიდროკვანძის მთელი კოლექტივის დიდი დაძაბული მუშაობა.

ჰიდროკვანძის ნაგებობებში დაგებულია 437 ათასი კუბური მეტრი ბეტონი და შესრულებულია დახრლობით 10 მილიონი კუბური მეტრი მიწის სამუშაოები.

ვოლგის ნაპირებზე ჰიდროკვანძის სულ ახალ-ახალი ნაგებობანი ჩნდებიან. სახეს იცვლის აგრეთვე ძველი ქალაქი უგლიჩი. მალე იგი გაბდება დიდი სამრეწველო ცენტრი, რომელიც იაფფასიან ელექტროენერგიას მიაწვდის მოსკოვს, იაროსლავისა და ივანოვოს ოლქების ქალაქებს.

რეგულარული საჰაერო საფოსტო მიმოსვლა დასავლეთ უკრაინასა და დასავლეთ ბელორუსიასთან

5 ოქტომბერს გაიხსნა რეგულარული საჰაერო საფოსტო მიმოსვლა მოსკოვსა და დასავლეთ უკრაინასა და დასავლეთ ბელორუსიას შორის. პირველი რეისით ორმა თვითმფრინავმა ვოლკოვისკსა და ლვოვში წაიღო ერთობახვარ ტონამდე გაზეთები „პრავდა", „იზვესტია" და „კრასნაია ზვეზდა". ნ. ოქტომბერს თვითმფრინავებით გაზეთთან ერთად გაიგზავნა საფოსტო კორესპონდენცია.

კიევიდან და მინსკიდანაც მიაქვთ თვითმფრინავებს დასავლეთ უკრაინასა და დასავლეთ ბელორუსიაში პერიოდული პრესა. (საკადრო).

უკრაინელი ხალხის განმათავისუფლებელი ბრძოლა პოლონეთის შლიახტის უღლის წინააღმდეგ და უკრაინის შეერთება რუსეთთან

უკრაინის ისტორია — ეს არის უკრაინელი ხალხის განუწყვეტელი ბრძოლა მისი საუკუნეობრივი მტრის — პოლონეთის შლიახტის წინააღმდეგ.

XIV საუკუნის დამლევიდან XVII საუკუნის დამდეგამდე პოლონელმა პანებმა ხელთ იგდეს თითქმის მთელი უკრაინა. შლიახტა ძალადობით ითვისებდა მიწის დიდ სივრცეებს, იმონებდა გლეხებს. პოლონელი პანები აფერხებდნენ ხელოსნობისა და ვაჭრობის განვითარებას, ასახლებდნენ უკრაინაში პოლონელ კოლონისტებს.

პოლონეთის შლიახტა იმონობდა ყაზახებსაც, ართმევდა მათ მიწებსა და პირუტყვს. შლიახტის მიერ საშინელმა ჩაგვრამ გამოიწვია უკრაინელი ხალხის აჯანყებათა ტალღა, უკრაინელები იარაღით ხელში ღალატობდნენ მჩაგვრელების წინააღმდეგ. უკრაინელი ხალხის ერთადერთი გამოსავალი, მათი სიკვდილ-სიცოცხლის საკითხი იყო პოლონეთის შლიახტის უღლის გადაგდება და რუსეთთან, მოძმე რუს ხალხთა გაერთიანება. და ამიტომ უკრაინაში შლიახტური პოლონეთის ბატონობის წინააღმდეგ მრავალრიცხოვანი აჯანყებების დროს ჩვენ ვხედავთ, რომ აჯანყებულნი ამოცანად ისახავენ უკრაინის შეერთებას რუსეთთან; დამარცხების შემთხვევებში აჯანყებულნი თავშესაფარს რუსეთში ეძებენ. მეტიც, — პოლონეთის შლიახტის უღლისაგან თავის დასაღწევად სულ უფროდაუფრო მეტი ხალხი სახლდება უკრაინიდან რუსეთში. მაგალითად, 1589 წელს რამდენიმე ათეული უკრაინელი ყაზახი მათე ფედოროვის მეთაურობით გადასახლდა რუსეთში. უკრაინიდან ბევრი გადასახლებული XVI საუკუნის მეორე ნახევარში დასახლდა რუსეთის საზღვრისპირა ადგილებში და ეხმარებოდა რუსებს თათართა თავდასხმებისაგან საზღვრების დაცვაში.

1594 — 1596 წლებში პოლონელი შლიახტის წინააღმდეგ გ. ლოგოდას და ს. ნალივაიკოს ხელმძღვანელობით უკრაინელი გლეხებისა და ყაზახების აჯანყების დროს აჯანყებულთ ჰქონდათ გეგმები — **გადასულიყვნენ რუსეთის სახელმწიფოს ფარგლებში. 1630, 1637-1638 წლების აჯანყებების დროსაც აჯანყებულები ხალხთან გაერთიანებას.** ამაშია ყველაზე ნათლად გამოხატული უკრაინის ხალხის ისტორიული ინტერესები.

ხმელნიცკის უდიდესი დამსახურება ისტორიის წინაშე.

ბოგდან ხმელნიცკი 1648 წლის დამდეგს სათავეში ჩაუდგა ზაპოროჟიეს სიჩის ყაზახებს. მან სამხედრო დახმარების კავშირი დასდო ყირიმის ხანთან და უკვე 1648 წლის აპრილში გაილაშქრა შლიახტის ლაშქრის წინააღმდეგ, რომელიც თავმოყრილი იყო დნეპრის სანაპიროებზე. სასტიკ ბრძოლებში შლიახტის ჯარი ზედიზედ მარცხდებოდა. 1648 წლის 6 მაისს*) ბოგდან ხმელნიცკიმ გაანადგურა პოლონეთის ლაშქარი ყვითელ წყლებთან, ხოლო 16 მაისს კორსუნთან ბოლო მოუღო მას. პოლონეთის ჯარების განადგურება იმდენად წარმატებითი იყო, რომ ტყვედ წამოყვანილ იქნენ პოლონეთის ჯარის სარდლები — ნიკოლოზ პოტოცკი და მარტინ კალინოვსკი.

1648 წლის 13 სექტემბერს ბოგდან ხმელნიცკიმ გაანადგურა პოლონეთის არმია პილაეცისთან. პოლონელი პანები, რომელნიც ტრაბახობდნენ, აჯანყებულებს მათრახებით გავფანტავთო, პილავიცადან ისე გარბოდნენ, რომ ზოგიერთმა მათგანმა პილავიცადან ლვოვამდე — 300 კილომეტრამდე მანძილი — ორ დღე-ღამეში გაირბინა. ყველაზე სწრაფად გარბოდნენ ყოყოჩა შლიახტის მეთაურები. ალექსანდრე კონეცპოლსკის ორი ცხენი დაეუვარდა, მან მხოლოდ იმით იხსნა თავი, რომ გლეხის ტანისამოსი გადაიცვა. ოსტროროგმა დაჰკარგა ქუდი და მოსასხამი, ხოლო ზასლავსკიმ თავისი ძალაუფლების ნიშანი — გურზიც კი დაჰკარგა.

ასრულებდა რა უკრაინელი ხალხის ნებასურვილს, ბოგდან ხმელნიცკი მიისწრაფოდა შეეერთებინა უკრაინა რუსეთთან. რათა ერთად ებრძოლათ პოლონელი შლიახტის წინააღმდეგ. უკვე კორსუნთან გამარჯვების შემდეგ რადამ დაადგინა ეთხოვნა რუსეთის მთავრობისათვის დახმარება პოლონეთის წინააღმდეგ და შეეერთებინა უკრაინა რუსეთთან. იმავე წლის ივნისში ხმელნიცკიმ ოფიციალური მოლაპარაკება დაიწყო რუსეთის მთავრობასთან. 1649 წლის დამდეგს ხმელნიცკიმ მოსკოვში გაგზავნა სპეციალური საელჩო ჯერ სილუანე მუქილოვსკის, ხოლო შემდეგ თედორე ვეშნიაკის მეთაურობით. როდესაც 1649 წლის თებერვალში პერეიასლავში პოლონეთის ელჩები ჩავიდნენ, ხმელნიცკიმ უთხრა მათ: „მე თქვენ, ყველა ლიახებს თავდაყირა დაგაყენებთ და ისე გაგთელავთ, რომ ჩემს ფეხქვეშ იქნებით... გავათავისუფლებ ლიახების მონობისაგან რუს ხალხს... ამაში დამეხმარება მთელი ხალხი ლუბლინამდე, კრაკოვამდე... აქ უკრაინაში ერთი თავადი და შლიახტიჩიც აღარ დარჩება".

ომი გრძელდებოდა. უკრაინელი ხალხის სულისკვეთება ამაღლებული იყო. თანამედროვენი ამბობენ, რომ მან დარჩენ მხოლოდ „ყველაზე მოხუცნი და პატარები". ხალხი გატაცებული იყო ერთი მისწრაფებით — მთლიანად მოესპო შლიახტა. „უმალ ადამიანთა ენები უკან შეტრიალდება, ვიდრე ჩვენზე შლიახტიჩებმა იბატონონო" — ამბობდნენ აჯანყებულნი. ბოგდან ხმელნიცკიმ სთქვა: „შეთანხმება არამც და არამც არ შეიძლება. კედელი კედელს დაეჯახება, ერთი წაიქცევა, მეორე კი დარჩებაო".

ბოგდან ხმელნიცკი შემოერტყა პოლონეთის ლაშქარს ზბარაჟთან და ისეთ მდგომარეობამდე მიიყვანა იგი, რომ ტრაბახა პანები, როგორც თანამედროვენი ამბობენ, იძულებულნი იყვნენ „ლეში ეჭამათ, მაგრამ ისიც აღარ ქმაროდა და ძაღლები და კატები შეჭამეს".

5-6 აგვისტოს ბოგდან ხმელნიცკიმ ზბოროვთან გაანადგურა პოლონეთის მთავარი ლაშქარიც მეფე იან კაზიმირის მეთაურობით.

პოლონეთის შლიახტა მოსულიყო ვერაგულ გზას დაადგა. კერძოდ, მან მოისყიდა ხმელნიცკის მაშინდელი მოკავშირე — ყირიმის ხანი ისლამ-გირეი. მან მიაღწია ხელშეკრულების დადებას შლიახტურ პოლონეთთან. ამ შეთანხმებით სარეესტრო ყაზახების რიცხვი თუმცა 40 ათას კაცამდე აიყვანეს, მაგრამ პოლონელმა პანებმა მიიღეს უკრაინაში დაბრუნების უფლება. მათ დაიწყეს მშრომელი ხალხის მძვინვარედ დასჯა აჯანყებაში მონაწილეობისათვის. შლიახტის გულქვაობამ აჯანყებათა ახალი ტალღა გამოიწვია. ქვლავ დაიწყო ომი. 1651 წლის თებერვალში პოლონეთის ჯარებმა დამარცხეს დანილა ნეჩაი, რომელიც თვითონაც დაიღუპა ბრძოლაში. მაგრამ მარტში ვინიცასთან პოლონეთის ლაშქარი საბოლოოდ გაანადგურეს ყაზახთა რაზმებმა, რომლებსაც ხელმძღვანელობდა ერთერთი მამაცი პოლკოვნიკი ივანე ბოგუნი.

იმავე წლის ზაფხულში უკრაინა-საკენ დაიძრა პოლონეთის ახალი ლაშქარი. 1651 წლის ივნისში ბერესტეჩკოსთან ბრძოლის დროს ყირიმის ხანმა ქვლავ ულალატა ხმელნიცკის. ბრძოლის გადამწყვეტ მომენტში ხანი გაიქცა თავისი ურდოთი და თან ტყვედ წაიყვანა ბოგდან ხმელნიცკი (ხმელნიცკი მალე განთავისუფლდა ტყვეობიდან).

ამ ღალატის მიზეზით ბერესტეჩკოსთან ყაზახთა ლაშქარი დამარცხდა.

1652 წლის მარტში მოსკოვში ჩავიდა ხმელნიცკის ელჩი ივანე ისკრა, რომელიც აწარმოებდა მოლაპარაკებას უკრაინის რუსეთთან შეერთებისა და პოლონეთის წინააღმდეგ საერთო ბრძოლის შესახებ. ამ დროს პოდოლიეში ბატოგთან თავს იყრიდა შლიახტის დიდი არმია ჯალინოვსკის მეთაურობით. მასთან შესაერთებლად მიეშურებოდა პოლონეთის ჯარი დნეპრის მარცხენა ნაპირიდან.

ბოგდან ხმელნიცკიმ გადასწყვიტა ნაწილ-ნაწილ დაემარცხებინა შლიახტა. მან მოახდინა ყაზახთა რამდენიმე პოლკის მობილიზაცია და სწრაფი მარშით გაეშურა ბატოგისაკენ. 22 მაისს ხმელნიცკის ცხენოსანი ჯარი მოულოდნელად გამოჩნდა პოლონეთის ბანაკის წინ. ღამით ხმელნიცკის ნაწილებმა ხურგიდან და ფლანგებიდან შემოუარეს მტრის არმიას. დილით კი გაჩაღდა სისხლისმღვრელი ბრძოლა. პოლონეთის ლაშქარი განადგურებულ იქნა. ცოტა ვინმემ მოახერხა გაქცევით თავის შველა. ხმელნიცკის ცხენოსანი ჯარი სდევნიდა გაქცეულებს, ხოლო მახლობელი სოფლების გლეხები სპობდნენ გაქცეულ პანებს. მოსპობილ იქნა პოლონეთის თითქმის მთელი არმია.

პანებმა გადასწყვიტეს შეეკრიბათ ახალი არმია და მიეცათ იგი უკრაინელი ხალხისათვის. 1653 წლის მარტში პოლონეთის დიდი ლაშქარი შესია დნეპრის მარჯვენა ნაპირს, ის ანადგურებდა სოფლებსა და ქალაქებს, ხოცავდა მთელ მოსახლეობას გამოუკლებლივ. მტაცებელთა თავდასხმის წინააღმდეგ ხმელნიცკიმ გაგზავნა ყაზახები პოლკოვნიკ ივანე ბოგუნის მეთაურობით. სისხლისღვრელ ბრძოლებში ბოგუნმა, მიუხედავად მტრის რიცხობრივი სიჭარბისა, საბოლოოდ გაანადგურა ისინი მონასტირიშჩესთან (პოდოლიეში).

ომი გრძელდებოდა. 1653 წლის ივნისში ყაზახთა ლაშქარმა ერთხელ კიდევ დაადასტურა სურვილი უკრაინის შეერთებისა რუსეთთან, რათა ერთად შებრძოლებოდნენ საერთო მტერს. 1653 წლის 1 ოქტომბერს საერო კრებამ მოსკოვში გადასწყვიტა შეეერთებინა უკრაინა რუსეთთან. უკრაინაში ჩავიდა სპეციალური საელჩო ბოიარინ ვასილ ბუტურლინის მეთაურობით. 1654 წლის 8 იანვარს პერეიასლავში შესდგა რადა, ამ რადაზე განხორციელდა გადწყვეტილება უკრაინის შეერთებისა რუსეთთან. მოძმე რუს ხალხთან. ამ ამბის შესახებ მაშინდელმა უკრაინელმა მემატიანემ „სამოვიდიც-მა" (რომან რაკუშკა-რომანოვსკიმ) ჩაწერა, რომ „მთელ უკრაინაში მთელმა ხალხმა ეს ხალისით შეასრულა" და ამ შეერთებით „ხალხში დიდი სიხარული შეიქმნაო".

პოლონეთთან ომი გრძელდებოდა 1686 წლამდე. ამ ომში შლიახტური პოლონეთის ჯარმა განიცადა მთელი რიგი გამანადგურებელი დამარცხებანი რუსეთ-უკრაინის ლაშქრისაგან. ასე, მაგალითად, 1654 წელს რუსეთ-უკრაინის ჯარმა ბრძოლით დაიბრუნა პოლონეთისაგან სმოლენსკი და სმოლენშჩინა. შემდგომ წელს ჩვენმა ჯარმა რამდენჯერმე დაამარცხეს პოლონეთის - ჯარები, კერძოდ, გალიციაში გოროდოკთან. ამ ომში უკრაინელმა ხალხმა ერთხელ კიდევ თვალსაჩინოდ ცხადჰყო, რათა იგი იბრძოლებდა ბოლომდე, რომ კვლავ არ ჩავარდნილიყო პოლონეთის შლიახტის მონობაში. მაგალითად, 1654 წლის დამლევს პოლონეთის ჯარმა პოდოლიეშიც ხელთ იგდო ქალ. ბუშა, რომლის მცხოვრებნი მამაცურად ეცავდნენ თავს. როდესაც პოლონეთის ჯარი ბუშაში შეიჭრა, მოსახლეობა, ცოცხლად რომ არ ჩავარდნილიყო ტყვედ, იარაღზე ეგებოდა მტერს, ხოცავდა ერთმანეთს, ცეცხლში ცვიოდა.

პოლონეთის არმიისა და პანების პოლონეთის მოკავშირის — ყირიმის ხანის მრავალრიცხოვანი ლაშქრობანი უკრაინის ხელ

პარტიული ცხოვრება

სააგიტაციო მუშაობა ქუთაისის რკინიგზის კვანძში

(ქუთაისი, „კომუნისტის“ კორესპონდენტისაგან).

ქუთაისის რკინიგზის კვანძის პარტიულმა ორგანიზაციამ სააგიტაციო მუშაობის დაყენების მხრივ ჯერ კიდევ ვერ მიაღწია სავსებით დამაკმაყოფილებელ მდგომარეობას. ეს განსაკუთრებით ითქმის რკინიგზის ქუთაისის სადგურის პარტბიუროს მიმართ.

26 აგვისტოს სადგურის პარტბიუროსთან მოეწყო აგიტკოლექტივი, რომელიც 19 აგიტატორს და გაზეთის 13 წამკითხველ - მესაფრეს აერთიანებს. აგიტკოლექტივის ხელმძღვანელობა პარტბიუროს მდივანს ამხ. გ. დობორჯგინიძეს დაეკისრა. მოსალოდნელი იყო, რომ იგი სანიმუშოდ მოაწყობდა სააგიტაციო მუშაობას, მაგრამ ასე არ მოხდა. ამხ. დობორჯგინიძემ, როგორც თვითონ აცხადებს, მხოლოდ ორჯერ ჩაატარა აგიტკოლექტივის სემინარი. მაშინაც იგი აგიტატორებს ყველაფერზე ესაუბრა, მაგრამ არა საბჭოების მოშავებელ არჩევნებზე. ამის შესახებ აგიტსემინარზე საერთოდ ჯერ არაფერი თქმულა. აგიტატორები მოკლებულნი არიან დახმარებასაც და ხელმძღვანელობას, მათთვის არ იმართება ყველაფრიანი კონსულტაციები, მათ არ აძლევენ მეთოდურ მითითებებს და სხვ. მხოლოდ ამით უნდა აიხსნას, რომ წამკითხველ-მესაფრე ამხ. ე. მდინარაძე (ბარაშესახები განყოფილება) არა თუ სხვას არ ესაუბრება მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების არჩევნების დებულების შესახებ, არამედ თვითონაც ვერ ერკვევა არჩევნების საკითხებში.

პარტბიუროს მდივანი ამხ. გ. დობორჯგინიძე აცხადებს, რომ საააგიტაციო მუშაობა სწარმოებს სადგურ ქუთაისის ყველა მუშა მოსამსახურეთა შორის, რომ არ არის დარჩენილი არცერთი მშრომელი, რომელიც საარჩევნო კანონს არ სწავლობდეს. შემოწმებამ კი სულ სხვა სურათი გვიჩვენა, ბევრი ამომრჩეველი ვერ ერკვევა თავის უფლებამოვალეობაში, რაც აგიტატორების ცუდი მუშაობით უნდა აიხსნას.

— ხანდახან მიტინგებსა და საერთო კრებებზე მიგვწვევენ ხოლმე, ამის შემდეგ კი გვივიწყებენ, არავითარ მუშაობას არ ატარებენ ჩვენთან,—აცხადებენ ამომრჩევლები ე. ყულენტი და ე. სიხარულიძე.

ასეთსავე საყვედურს გამოსთქვამს მემუხრუჭეთა მოსაკლელი ბინის დამლაგებელი ქალი ამხ. პარასკევა ბანიცკაია. იგი გულისტკივილით გვიამბობს, რომ მასთან სასაუბროდ არავინ მიდის, რომ მას დღემდე არავინ გააგებინა მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების მოშავალი არჩევნების შესახებ. გ. რომდინი, ა. მარტიმიანოვი, მ. ბოგდანოვა და სხვ. სრივიან, რომ მათ რუსულ ენაზე არა აქვთ არჩევნების დებულება. რკინიგზის სადგურის კლუბი და სამკითხველო ამ მხრივ სუსტად მუშაობენ. რუსულ ენაზე დაბეჭდილი დებულება სამკითხველოს მხოლოდ ერთი ეგზემპლარი აღმოაჩნდა, სრ კავშირის კონსტიტუცია კი სრულებით არა აქვთ. სამკითხველოს გამგემ ამხ. ჭ. ცირეკიძემ გვაჩვენა ჯეგმა, რომელიც საბჭოების არჩევნების კუთხის მოწყობას ითვალისწინებს. კარგი ინიციატივაა, მაგრამ მისი სისრულეში მოყვანა არავის აგონდება. სადგურის ვერცერთ განყოფილებაში ვერ შეხვდებით საბჭოების არჩევნებისათვის მზადებასთან დაკავშირებულ ლოზუნგებსა და პლაკატებს. პარველადს პარტიულ, კომკავშირულ და პროფესიულ ორგანიზაციებს ჯერ არავითარი ნაბიჯი არ გადაუდგამთ, რათა საბჭოების მომავალ არჩევნებთან დაკავშირებით მოეწყოთ ლექციებისა და მოხსენებების წკითხვა, ჩაეტარებინათ საუბრები სტალინურ კონსტიტუციაზე, საარჩევნო სისტემის შესახებ ჩვენსა და კაპტალისტურ ქვეყნებში.

„პარტბიუროს დაუყოვნებლივ უნდა შეესწავლოს აგიტატორების მუშაობა და სადგურის ყველა უბანზე ფართოდ გაშალოს ბოლშევიკური აგიტაცია.

გ. ყურაშვილი

საქ. კ პ. (ბ) ლანჩხუთის რაიკომის პლენუმი

(ლანჩხუთი, „კომუნისტის“ კორესპონდენტისაგან)

ამ დღეებში ჩატარდა საქ. კ. პ. (ბ) ლანჩხუთის რაიკომის პლენუმი, რომელმაც პირველ საკითხად მოისმინა რაიკომის მდივნის ამხ. ბუაძის მოხსენება ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებისათვის მზადების შესახებ.

კამათში მონაწილეობა მიიღო 15 ამხანაგმა. კამათში გამოსულმა ამხანაგებმა ყურადღება გაამახვილეს საბჭოების მომავალ არჩევნებში მასობრივ-საagიტაციო მუშაობის უკეთ გაშლაზე.

პლენუმმა მეორე საკითხად მოისმინა ლესის საკოლმეურნეო, სუფსის ტერიტორიული და ლანჩხუთის ჩაის ფაბრიკის პირველადი პარტორგანიზაციების მდივნების ამხ. ჩხარტიშვილის, ანდღულაძის და ჩხაიძის მოხსენებანი პარტიის წევრობის კანდიდატებთან მუშაობის შესახებ. გამოირკვა, რომ პარტბიუროები სუსტად ეხმარებიან პარტორგანიზაციებს, არ აძლევენ მათ დავალებებს და არ აწყობენ პარტკანდიდატთა თათბირებს. რაიონში პარტიის წევრობის 43 კანდიდატი სტაჟგადაცილებულია, მაგრამ პარტორგანიზაციები აჭიანურებენ პარტიის წევრებად მათს გადაყვანას.

ორივე საკითხზე პლენუმმა მიიღო სათანადო პრაქტიკული ღონისძიებანი.

ა. სარჯველაძე

აღბულახის პარჭრაიკომის პლენუმი

თეთრი წყარო (საქდესი). 5 ოქტომბერს შესდგა პარტიის აღბულახის რაიკომის პლენუმი. პლენუმმა განიხილა საკითხი, თუ როგორ მიმდინარეობს საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს დადგენილების შესრულება საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების შესახებ. მოხსენება გააკეთა რაიონული მიწგანის გამგემ ამხ. ოვანოვმა.

მოხსენების გარშემო გამართულ კამაში მონაწილეობა მიიღო 18 ამხანაგმა.

აღწერილი დადგენილების შემდეგ რაიონში მოეწყო 8 ახალი ფერმა. ამჟამად რაიონის 93 კოლმეურნეობის ფერმაში 117 მეცხოველეობის ფერმაა, მათ შორის არის 46 სარძეო-სასაქონლო, 9 — მეღორეობისა და 15 — მეცხვარეობის ფერმა. მაგრამ რაიონში არის 8 კოლმეურნეობა, რომელთაც არცერთი ფერმა არ მოეპოვებათ.

პარტიის რაიკომის მდივანმა ამხ. კოპლაძემ სასტიკად გააკრიტიკა მუშაობა რაიმიწგანისა, რომელიც ჯერ კიდევ სუსტად ეხმარება კოლმეურნეობებს მეცხოველეობის ფერმების მოწყობაში.

პლენუმმა დასახა კონკრეტული ღონისძიებანი მეცხოველეობის განვითარებაში არსებულ ნაკლოვანებათა თავიდან ასაცილებლად.

ვალერი ბრიუსოვი

(ბარდაცვალებიდან 15 წლისთავის გამო)

ჯერ კიდევ სავსებით გარკვეული არ არის ის როლი, რომელიც სიმბოლიზმმა შეასრულა რუსულ ლიტერატურაში. მისი ეპოქა მხოლოდ ახლა ხდება მეცნიერული შესწავლის საგნად. დაინტერესებულ მკითხველს დღესდღეობით შეუძლია მხოლოდ გაარკვიოს, რომ სიმბოლიზმი სრულად ასახავდა ბურჟუაზიული და წვრილბურჟუაზიული ინტელიგენტის სულიერ განწყობას. ის ძვრები, რაც საზოგადოების ამ ფენამ განიცადა, ნათლად არკვევენ სიმბოლიზმის საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ საზეს.

სიმბოლიზმი გაჩნდა XIX და XX საუკუნეთა მიჯნაზე, როცა შავმა რეაქციამ თავისი განვითარების უმაღლეს დონეს მიაღწია და როცა რუსეთის მშრომელ მასებში უაღრესად მომწიფდა რევოლუციური აღტყინება. ორმა რევოლუციამ და განსაკუთრებით ოქტომბრის დიადმა სოციალისტურმა რევოლუციამ გამოაშკარავა ამ მიმდინარეობის ბურჟუაზიული ბუნება. რევოლუციის მეორე დღესვე სიმბოლიზმის მეთაურთა ერთი ნაწილი მერეჟკოვსკი-გიპიუსის მეთაურობით მუშათა და გლეხთა ხელისუფლებას მტრულად შეხვდა და ემიგრაციაში „მოთქყო თავი“. მეორე ნაწილმა (ანდრეი ბელი და სხვ.) ოქტომბრის რევოლუცია მიიღო, როგორც ხალხის სოციალური და პოლიტიკური განთავისუფლების ფაქტი, მაგრამ ძირითადად მაინც მტრულად იყო განწყობილი პროლეტარიატის რევოლუციური მსოფლმხედველობის მიმართ. მესამე ნაწილმა კი, რომელსაც ეკუთვნოდნენ ვალერი ბრიუსოვი და ალექსანდრე ბლოკი, არამც თუ უყოყმანოდ მიიღო რევოლუცია, არამედ აღტაცებით შეეგება მას და რევოლუციის მამოძრავებელ ძალებს პირველი დღიდანვე გვერდში ამოუდგა.

სიმბოლიზმის მეთაურთა შორის ვალერი ბრიუსოვი ყველაზე მკაფიო ლიტერატურული ფიგურაა. იგი გარს იკრებდა ინტელიგენციის ამ ნაწილს და ერთად ამუშავებდა, მიუხედავად მისი იდეური სიჭრელისა. მისი ხელმძღვანელობით რუსულ ლიტერატურაში დამკვიდრდა ლექსის მაღალი კულტურა. მან აღადგინა ლირიკული პოეზიის ის წმინდა ძაფი, რომელიც თავის დროზე ტიუტჩევმა და ფეტმა დაიწყეს და რომელიც 80-იანი წლების პოეტებმა გასწყვიტეს და ყიდეფობამდე დაიყვანეს. ვ. ბრიუსოვი ლექსის შეუდარებელი ოსტატი იყო. სიმბოლიზმი ზღუდავდა მის პოეტურ შესაძლებლობას. სიკვდილის წინ დაწერილ ერთ-ერთ ლექსში ის ნაღვლიანად აღიარებდა:

„და იზრდებოდნენ ტყეებად ჩემნი ლექსები“.

ეს სრული ჭეშმარიტება იყო. მართლაც ვ. ბრიუსოვის შემოქმედებითი გზა უაღრესად რთული და ნარევია მოფენილია. 15 წლის ახალგაზრდა აჯანყდა იგი მეშჩანური პოეზიის წინააღმდეგ და თავისი გაბედული ლექსით

„ჰოი, დამალე მკრთალი ფეხები!“

შეშფოთება შეიტანა ლიტერატურულ სალონებში, სადაც ნადსონი და აპუხტინი იყვნენ პატივდებულნი.

ახალგაზრდა პოეტმა სიცოცხლის უსაზღვრო სიყვარული გამოამჟღავნა. ის დარწმუნებული იყო, რომ ადამიანს შეუძლია თავის ცხოვრებაში სიხარული მოსძებნოს და ცხოვრება ბედნიერებად აქციოს. ეს რწმენა გამსჭვალებდა მას თავისი თანამოკალმეებისაგან და ამიტომ რუს სიმბოლისტთა შორის ის, როგორც ნამდვილი ოპტიმისტი, ბეჯითად მიისწრაფოდა წინ რეალიზმისაკენ.

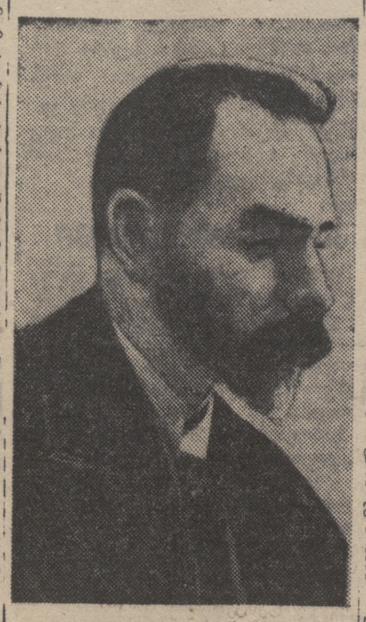

ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ დაწერილ ერთერთ ლექსში ბრიუსოვი ამბობდა:

„მე ვიზრდებოდი იმ წყეულ დროში, როცა ხალხს ტანჯვა გულით ჰხდებოდა, მსოფლიო სდუმდა, და სხვნა-მოშლილ კაცის ყურს ლექსი არ სჭირდებოდა... მაგრამ უფსკრულში მე კანტი-კუნტად შორეულ გუგუნს გავარდნილ მეხის — ვისმენდი,—ოქტომბრის ფოლთა ბაკუნთან ხმას ათასწლოვან ყინულთა ტეხვის“.

შავი რეაქციის მძვინვარე წლებში ბრიუსოვი დეკადენტიზმის ტყვეობაში იყო. მძაფრი ინდივიდუალიზმი და მისტიციზმი იყო დამახასიათებელი მისი პოეზიისა. მაგრამ ბრიუსოვმა იგრძნო, რომ რეაქციის პირობებში ცხოვრება ყველასათვის ერთნაირად სასიხარულო არ შეიძლებოდა ყოფილიყო. აქედან დაიწყო მოქალაქეობრივი იდეების აღორძინება მის პოეზიაში. ქალაქი, სადაც ბარბაროსულ ექსპლოატაციას განიცდის პროლეტარიატი, გახდა მისი პოეზიის საგანი. 1903 წელს მან დასწერა ლექსი „ხანჯალი“, რომელშიაც ამბობდა:

„როცა ჰქუხს ქარიშხალი მყუდროების მპობელი თავის ხალხთან ყოველთვის პოეტი ხმიბილი და სიმღერაც ქარიშხლის მუდამ არის დიბილი“.

1905 წელს ის აღტაცებით შეხვდა. საუცხოო პოეტური გზნებით შეასხა მან ხოტბა რევოლუციას, მოუწოდებდა „ცეცხლოვანი დღეების შვილებს“ აღმდგარიყვნენ მყვლეფელთა და მცოხრაცთა წინააღმდეგ. მას სწამდა, რომ რევოლუცია დაამხობს ძველ კულტურას და ქაოსობრიობის თვალწინ ახალ ჰარმონიას გამოაჩენს.

მაგრამ რევოლუცია დამარცხდა. ბრიუსოვის შემოქმედება კაფანმა მოიცვა. მაღე იგი პატრიოტულმა განწყობამ შესცვალა, რომელიც პირველმა მსოფლიო ომმა პოეტს კიდევ უფრო განუმტკიცა. მაგრამ ბრიუსოვმა მაღე განსჭვრიტა ამ იმპერიალისტური სისხლისღვრის ნამდვილი მიზანი. ოქტომბრის წინაპერიოდში ის გაფაცაცებით ადევნებდა თვალყურს ბოლშევიკური პარტიისა და მისი ბელადების — ლენინისა და სტალინის მუშაობას და დიდი სოციალისტური რევოლუციის პირველი დღიდანვე რევოლუციის მებრძოლთა რიგებში ჩადგა. ვ. ბრიუსოვი კ. პ. (ბ) წევრი გახდა.

„1917 წლით დასრულდა ერთი პერიოდი როგორც ჩემი ცხოვრებისა, ისე ჩემი ლიტერატურული მუშაობისა.... — სწერდა ვ. ბრიუსოვი, — ევროპის ომმა და ოქტომბრის რევოლუციამ მაიძულეს ძირეულად გადამესინჯა ჩემი მსოფლმხედველობა. 1917 წლის გადატრიალება იყო უაღრესად ღრმა გადატრიალება პირადად ჩემში“. ამ „გადატრიალების“ შემდეგ ვ. ბრიუსოვის ლექსებში უფრო მკვეთრად გამოსჭვივის მაღალი მოქალაქეობრივი გრძნობები, ახალი ცხოვრების სიყვარული და ჯანსაღი პატრიოტიზმი. ის იბრძვის რევოლუციის სასარგებლოდ არა მარტო მისდამი მტრულად განწყობილ ლიტერატორთა წინააღმდეგ, არამედ მოწუწუნე ინტელიგენტების წინააღმდეგაც, მოუწოდებს ინტელიგენციას დროზე ამოუდგეს გვერდში მუშათა კლასსა და ღუარძებეს გლეხობას.

ვ. ბრიუსოვის ლიტერატურული საქმიანობა დიდად ნაყოფიერი იყო. ლექსის შესანიშნავ ოსტატთან ერთად ის იყო შეუდარებელი მთარგმნელი-პოეტი. მან შესძინა რუსულ ლიტერატურას ვერლენის, ბოდლერის, რემბოს, ვერჰარნის. პოეს და მალარმეს ნომუშთა მაღალკვალიფიციური თარგმანები. მანვე გააცნო რუს მკითხველს სომხური პოეზიის ნიმუშები, რომლებიც ცალკე კრებულად გამოვიდა 1915 წელს სქელტანიან «поэзия Армении»-ს სახით.

ბრიუსოვი იყო დიდი მეცნიერი და მკვლევარი. მან აღუდგინა რუს მკითხველს უმართებულოდ მივიწყებული ტიუტჩევი, ბარატინსკი და სხვ. მან დაუბრუნა რუს ხალხს ა. პუშკინის „გავრილიადა“ და სხვა ნაწერები. მას ეკუთვნის შესანიშნავი შრომები პოეტიკის დარგში. მისი თეორიული შეხედულებანი დღესაც არ არიან მოკლებულნი ცხოველ ინტერესს.

ვ. ბრიუსოვი იყო აგრეთვე დიდი კრიტიკოსი. მან აღზარდა ათეული პოეტები, რომლებიც დღეს საბჭოთა ლიტერატურას ამშვენებენ. მისი კრიტიკული წერილები გამოირჩეოდნენ ღრმა პრინციპულობით, გულწრფელობითა და პირდაპირობით.

ბრიუსოვის ლიტერატურული მემკვიდრეობა დიდი და მრავალფეროვანია და შემდგომ ღრმა შესწავლას საჭიროებს. ძვირფას ლიტერატურულ განძს წარმოადგენენ მისი ეპისტოლარული წერილებიც. ნაკლებად შესწავლილი აგრეთვე ბრიუსოვის პროზა.

გასწყვიტა რა კავშირი ძველ სამყაროსთან, ვ. ბრიუსოვი მტკიცედ მიაბიჯებდა წინ ახალ გზაზე, მაგრამ სიკვდილმა შეწყვიტა მისი წინსვლა. 15 წლის წინათ იგი დაიტირეს საბჭოთა მშრომელებმა, რომელთა გულში მან ხელთუქნელი ძეგლი აღიმართა.

მისი ხსოვნა უკვდავყოფილია საბჭოთა კავშირის ბედნიერ ხალხთა სტალინურ ოჯახში.

ა. ბარათელი

იურიდიული განათლება სასამართლოს ყველა მუშაკს

სსრ კავშირის იუსტიციის სახალხო კომისარიატმა კოლეგიის 1-ლი ოქტომბრის სხდომაზე განიხილა საკითხი სასამართლოს მუშაკთა იურიდიული მომზადების შესახებ. სახალხო მოსამართლეთა და საოლქო და სამხარეო სასამართლოების წევრთა შორის მეტად მცირე რაოდენობით მოიპოვებან ისეთები, რომელთაც უმაღლესი იურიდიული განათლება ჰქონდეთ. ამასთანავე გამოირკვა, რომ სასამართლოს მუშაკთა შორის ბევრია ისეთები, რომელთაც არავითარი იურიდიული მომზადება არ მიუღიათ.

სსრ კავშირის იუსტიციის სახალხო კომისარიატის კოლეგიამ დასახა სასამართლოს მუშაკების მომზადებისა და გადამზადების ფართო პროგრამა. დასახულია, რომ უკვე 1940 წელს იურიდიული განათლებისა და მომზადების მისაღებად უკლებლივ სასამართლოს ყველა მუშაკი იქნება ჩაბმული უმაღლეს სასწავლებლებში, სამართლის სკოლებში, მოკლევადიან კურსებზე, დაუსწრებელი სწავლების სისტემაში და სხვ. 1940 წლის დამლევისათვის საბჭოთა კავშირში არ დარჩება არც ერთი მოსამართლე, რომელიც თავის კვალიფიკაციას არ ამაღლებდეს, ხოლო 1942 წლის დამლევისათვის სასამართლოს ყველა მუშაკს ერთ მეოთხედ ნაწილს უნდა შეადგენდეს უმაღლესი იურიდიული განათლება, ყველა დანარჩენებს კი — საშუალო იურიდიული განათლება.

(საკდესი).

გულმოდგინედ ვზარდოთ პარტიის რიგები

საქართველოს პარტიულმა ორგანიზაციებმა, რომლებიც აღზარდა და ბრძოლებში გამოარჩინა დიდი **სტალინის** ღირსეულმა მოწაფემ ამხანაგმა ლავრენტი **ბერიამ**, დიდი მუშაობა ჩაატარეს ჩვენი პარტიის რიგების ზრდისა და განმტკიცებისათვის. პარტიაში მიღების განახლებიდან, ე. ი. 1936 წლის ნოემბრიდან დღემდე საქ. კ. პ. (ბ) რიგები ერთი-ორად გაიზარდა. პარტიის რიგების ზრდა მიმდინარეობდა ჩვენი ქვეყნის საუკეთესო ადამიანების—სტახანოველი მუშების, კოლმეურნეების, კოლმეურნე ქალების, აგრეთვე მოწინავე ინტელიგენტების — აგრონომების, მასწავლებლების, ექიმების და სხვ. ხარჯზე.

პარტიის რიგების ზრდისა და განმტკიცებისათვის გაწეული სერიოზული მუშაობა შეიძლება დავინახოთ თუნდაც ახალციხის რაიონის პარტიული ორგანიზაციის მუშაობის მაგალითზე. პარტიაში მიღების განახლებიდან დღემდე ახალციხის რაიონში მიღებულია საქ. კ. პ. (ბ) რიგებში 326 კაცი, მათ შორის პარტწევრობის კანდიდატად — 221 ამხანაგი.

განსაკუთრებით შესამჩნევად გაიზარდა ახალციხის რაიონული პარტიული ორგანიზაცია XVIII პარტიული ყრილობის შემდეგ. მიმდინარე წლის პირველი აპრილიდან პირველ სექტემბრამდე რაიონის პარტიულმა ორგანიზაციებმა თავიანთ რიგებში მიიღეს 119 ამხანაგი. ესენი არიან რაიონის წარჩინებული ადამიანები, სოფლის სოციალისტური მეურნეობის მოწინავენი, კულტურული ფრონტის ენერგიული მუშაკნი, რომელთაც თავდადებული შრომით დაამტკიცეს თავიანთი ერთგული ერთგულება ლენინ-სტალინის პარტიის დიადი საქმისადმი.

ახალციხის პარტიულმა ორგანიზაციამ სერიოზული მუშაობა ჩაატარა აგრეთვე პარტიაში ახლად მიღებულთა პოლიტიკური აღზრდისათვის. მაგრამ ამასთანავე უნდა აღინიშნოს სერიოზული ნაკლოვანებანი, რომელთაც ადგილი აქვს მუშაობაში, კერძოდ პარტიაში მიღების მოწესრიგებისა და ახალგაზრდა კომუნისტთა აღზრდის საქმეში.

მთელ რიგ პირველად პარტიულ ორგანიზაციებში ჯერ კიდევ სუსტად არის დაყენებული პარტიაში მიღება, ადგილი აქვს წესდების დარღვევას, პარტიაში ხელაღებით მიღების ფაქტებს და ა. შ. ამის შედეგად ზოგჯერ შემთხვევითი პირები ახერხებენ პარტიის რიგებში შეძრომას.

პირველადი პარტორგანიზაციების მდივნები ხშირად სათანადო ყურადღებას არ აქცევენ პარტიის წესდების ზუსტად დაცვას. ახალციხის რაიონმასკომის პარტორგანიზაციამ პარტიაში მიიღო კოვალენკო, რომლის რეკომენდატორები ერთ წელზე ნაკლები ხნის განმავლობაში იცნობდნენ მას და წარმოდგენა არ ჰქონდათ მის მუშაობაზე. წესდების დარღვევის ეს ფაქტი ვერც საქ. კ. პ. (ბ) ახალციხის რაიკომმა შენიშნა.

პარტიის წესდების დარღვევის სხვა ფაქტებსაც აქვს ადგილი. მაგალითად, კოლმეურნეობა „სოციალიზმისაკენ“-ის პირველადმა პარტორგანიზაციამ მიმდინარე წლის 8 მაისს პარტკანდიდატად მიიღო იზატბაიმ-ოღლი, რომელსაც ერთი რეკომენდაცია აკლდა, ხოლო რეკომენდატორის ამხ. შუტაფიანის რეკომენდაცია არასწორად იყო გაფორმებული.

უნდა აღინიშნოს, რომ ზოგიერთი პირველადი პარტიული ორგანიზაცია ნაკლები სერიოზულობით ეკიდება პარტიაში მიღების საქმეს, ადგილი აქვს პარტიაში ხელაღებით მიღების შემთხვევებს. პარტორგანიზაციათა ცალკეული ხელმძღვანელები იგიწყებენ მისაღებთა ინდივიდუალური მახასიათებლების შესწავლას, ზოგჯერ კი საერთოდ არ ესწრებიან პარტიაში მიღების საკითხების განხილვას. ასეთი შეუწყნარებელი ფაქტების წინააღმდეგ.

უნდა აღვნიშნოთ, რომ ახალციხის რაიონში ჯერ კიდევ სუსტად არის დაყენებული კოლმეურნეთა და სოფლის მოწინავე ინტელიგენტთა მილება პარტიაში. რაიონში 76 კოლმეურნეობა ითვლება. პარტიაში მიღების განახლებიდან დღემდე საქ. კ. პ. (ბ) რიგებში მიღებულია მხოლოდ 75 კაცი; ამ საქმეში არც XVIII პარტყრილობის შემდეგ მომხდარა გარდატეხა, ყრილობის შემდეგ პარტიაში მიღებულია მხოლოდ 18 კოლმეურნე. რაიონში ითვლება 261 კოლმეურნე-ბრიგადირი. ესენი მოწინავე კოლმეურნეები არიან, მათგან პარტიის რიგებში მიღებულია მხოლოდ 14 კაცი. ასევე სუსტად სწარმოებს სოფლის წარჩინებული ინტელიგენტების მიღება პარტიაში. მაგალითად, პარტკანდიდატად მიღებულია მხოლოდ 1 ექიმი და 1 აგრონომი.

ჩვენი პარტიის წესდებაში სწერია: „ყველა პირი, ვისაც პარტიაში შესვლა სურს, გაივლის საკანდიდატო სტაჟს, რაც საჭიროა იმისათვის, რომ კანდიდატი გაეცნოს პარტიის პროგრამას, წესდებას, ტაქტიკას და უზრუნველყოფილ იქნას კანდიდატის პირადი თვისებების შემოწმება პარტორგანიზაციის მიერ“. წესდების ეს მუხლი ავალებს პარტიულ ორგანიზაციებს ბოლშევიკურად უხელმძღვანელონ ახალგაზრდა კომუნისტთა აღზრდას, მათს გამოწრთობას პრაქტიკულ მუშაობაში გამოწრთობა, ჩაუნერგონ მათ პარტიულ-პოლიტიკური და სახელმწიფოებრივი მოღვაწეობის ბოლშევიკური ჩვეულება და ამით განუხრელად განახორციელონ დიდი ბელადის ამხანაგ **სტალინის** ბრძნული მითითება პარტიის შემადგენლობის სისტემატური გაუმჯობესების შესახებ.

ვ. დვალი, შ. ვასილაძე, ვ. თვალჭრელიძე

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის საორგანიზაციო-საინსტრუქტორო განყოფილების ინსტრუქტორები.

გ. ვ. შჩუკინი

საბჭოთა ხელოვნების გამოჩენილი ოსტატი

შესწყდა სსრ კავშირის **სახალხო** არტისტის ბორის ვასილის-ძე შჩუკინის შესანიშნავი შემოქმედებითი სიცოცხლე. მან განვლო ცხოვრების ხანმოკლე, მაგრამ განსაკუთრებით ნათელი გზა და საპატიო ადგილი დაიკავა საბჭოთა ხელოვნების გამოჩენილ ოსტატთა შორის.

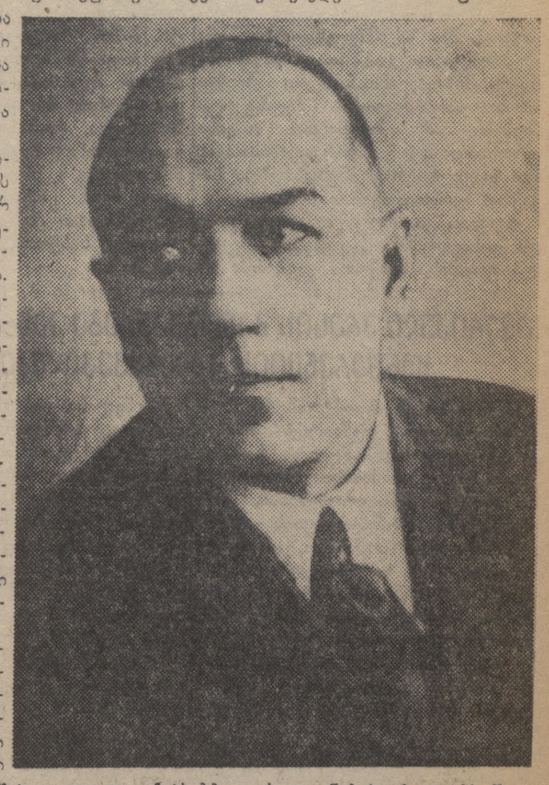

ბ. ვ. შჩუკინი დაიბადა 1894 წელს მოსკოვში. მას ჯერ კიდევ სიყმაწვილეში მხურვალედ შეუყვარდა თეატრი. მას მუდამ იზიდავდნენ უდიდესი რეალისტური თეატრები — სამხატვრო და მცირე თეატრები. მათი სპექტაკლები, რომლებსაც ახალგაზრდა შჩუკინი ყოველი შესაძლებლობის დროს ესწრებოდა, მისთვის აქტიორული ოსტატობის პირველი სკოლა იყო.

ისე, როგორც მისი ტოლების უმრავლესობამ, შჩუკინმა განვლო იმპერიალისტური ომის ქარცეცხლი და სიხარულით შეხვდა დიდი ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციას. ამ დროისათვის ბორის ვასილის-ძეს უკვე სავსებით გარკვეულად ჩაესახა სცენაზე შესვლის სურვილი. არმიიდან დაბრუნების შემდეგ იგი შევიდა რკინიგზის კლუბთან არსებულ დრამატიულ წრეში და ენერგიულად დაეწაფა საყვარელ ხელოვნებას. სცენისმოყვარეთა სპექტაკლებში შჩუკინმა 100-ზე მეტი როლი შეასრულა.

სამოქალაქო ომში დამწყები არტისტი წითელი არმიის მებრძოლი ხდება. 1919 წელს იგი ჩამოდის მოსკოვში სამხედრო ინსტრუქტორთა კურსებზე. ბორის ვასილის-ძე, რომლის მუდმივ სანუკვარ ოცნებას აქტიორად გახდომა შეადგენდა, სადამოს საათებში მეცადინეობს ახალგაზრდა სტუდიაში, რომელსაც ე. ბ. ვახტანგოვი ხელმძღვანელობდა. სხვა სტუდიელებთან ერთად შჩუკინი მოვიდა ვახტანგოვის თეატრში. ამ თეატრთან განუყრელად არის დაკავშირებული მთელი მისი შემოქმედებითი ცხოვრება.

ჩეხოვის პიესა „ქორწილში“ ბერძენ დიმბის უკვე პირველი როლი შჩუკინმა ოვიანი ოსტატობით შეასრულა. ამან ერთბაშად მოუხვეჭა მას ისეთი აქტიორის სახელი, რომელსაც შესწევს უნარი სცენური სახით განახორციელოს ცხოვრების სიმართლე.

დიდი წარმატება არგუნა შჩუკინს სპექტაკლმა „ეგორ ბულიჩევი და სხვები“, რომელშიც იგი მთავარ როლს ასრულებდა. სცენის ვამოჩენილმა ოსტატმა ღრმად გაიგო დიდი მწერლის ა. მ. გორკის შემოქმედებითი აზრი. მან ამ სპექტაკლში შეჰქმნა არაჩვეულებრივი ძლიერი და მკვეთრი სახე ადამიანისა დიდი და რთული განცდებით, მომაკვდინებელ სენთან მებრძოლი ადამიანისა, რომელსაც არ უნდა სიკვდილი, მაგრამ მშვენივრად ჰგრძნობს არა მარტო თავისი პირადი სიკვდილის, არამედ თავისი კლასის, კაპიტალისტთა კლასის, სიკვდილის აუცილებლობას.

შჩუკინის ოცნება — ეჩვენებინა „ჩვენი ეპოქის ადამიანთა მთელი სიდიადე“ — განხორციელდა. მას წილად ხვდა საპატიო და პასუხსაგები შემოქმედებითი ამოცანა — საბჭოთა ხელოვნების ოსტატებს შორის პირველს შეექმნა სცენაზე და კინოში დიდი ლენინის სახე. დიდ ხანს და შეუპოვრად მუშაობდა ამ სახეზე მხატვარი, რომელიც თავის თავს დიდ მოთხოვნებს უყენებდა.

ბ. ვ. შჩუკინის პირველმა გამოსვლამ სპექტაკლში „თოფიანი კაცი“ დიდად აღელვა მაყურებლები. დარბაზში მყოფ ადამიანებს, როდესაც ისინი სცენას უყურებდნენ, საშუალება ჰქონდათ მკაფიოდ და მარტლად დაენახათ ვ. ი. ლენინის სახე, მხატვრის მიერ შექმნილი. ეს აუდიტორია უსაზღვროდ გაფართოვდა, როდესაც ეკრანზე გამოვიდა ფილმი „ლენინი ოქტომბერში“. ათეული მილიონობით მაყურებელმა ნახა ვლადიმერ ილიას-ძის საყვარელი სახე.

მთავრობამ დიდად დააფასა ბ. ვ. შჩუკინის შრომა და იგი ლენინის ორდენით დააჯილდოვა. რამდენიმე წლის მანძილზე შჩუკინს ერთი წუთითაც არ მიუტოვებია მუშაობა ამ დიად სახეზე. მისი შემოქმედებითი შრომის შესანიშნავი შედეგები საბჭოთა ხალხმა ნახა ფილმში „ლენინი 1918 წელს“. ვ. ი. ლენინის სახე, შჩუკინის მიერ შექმნილი, უდიდესი ძალის სახე, უძვირფასეს განძს წარმოადგენს სოციალისტური ხელოვნების საგანძურში. ფილმს „ლენინი ოქტომბერში“ და „ლენინი 1918 წელს“ ახლა მღელვარებით და თვალზე სიხარულის ცრემლებით უყურებენ დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის განთავისუფლებული ხალხები.

სამი წლის წინათ მთავრობამ ბ. ვ. შჩუკინს მიანიჭა სსრ კავშირის სახალხო არტისტის მაღალი სახელწოდება.

საბჭოთა ხალხში დიდ ხანს დარჩება ხსოვნა ბორის ვასილის-ძე შჩუკინისა, თავისი საყვარელი, ჭეშმარიტად სახალხო არტისტისა, რომელმაც მთელი თავისი მძლავრი ტალანტი დიად სამშობლოს სამსახურს მოანდომა. (საკდესი).

არჭისჭ შჩუკინის ხსოვნისათვის

საბჭოთა თეატრის დიდი დამსახურება ისაა, რომ საუკეთესო მისი არტისტები წარსულის ჩარჩოებში კი არ ჩაიკეტნენ, არამედ მთელი მგზნებარებით ჩაებნენ ახალ სახეთა—სოციალისტური რევოლუციის გმირების სახეთა შექმნაში.

ეს იოლი ამოცანა როდია. განსაკუთრებით ძნელი იყო არტისტისათვის ლენინის განსახიერება. შჩუკინმა ხელი მოჰკიდა ამ უძნელესსა და ამავე დროს უკეთილშობილეს ამოცანას. ხელოვნების ისტორიაში მე არ მეგულება ამ როლზე უფრო მნიშვნელოვანი როლი, ვიდრე—დან არც ცხოვრებასა და არც თეატრს ჯერ კიდევ არ მოუცია ლენინისა და სტალინის სხვა ასეთი ტოლმნიშვნელი როლი ხალხთა ცხოვრებაში. შჩუკინმა მოგვცა ლენინის სახე, რომელსაც ბევრი, ვისაც სიცოცხლეში ლენინი არ უნახავს, ისე განიცდის, როგორც ცოცხალი. გაივლის საუკუნეები, ხოლო ლენინის სახე, არტისტ შჩუკინის მიერ განსახიერებული, წინანდებურად აღელვებს ეკრანზე ახალი ეპოქის მილიონობით ადამიანებს. ისინი სიყვარულით ადევნებენ თვალს ლენინის მოძრაობას ეკრანზე და მადლობით მოიხსენიებენ მხატვარ არტისტ შჩუკინს, რომელმაც შესძლო კაცობრიობის ამ გენიოსის განსახიერება.

ემ. იაროსლავსკი.

იგი მუდამ ჩვენთან იქნება

6 ოქტომბერს, ღამით, 45 წლის ასაკში უცაბედად გარდაიცვალა საბჭოთა თეატრის შესანიშნავი ოსტატი, გენიალური რუსი მსახიობი, გამოჩენილი რეჟისორი და პედაგოგი — სსრ კავშირის სახალხო არტისტი ორდენოსანი ბორის ვასილის-ძე **შჩუკინი.**

უდიდეს მწუხარებას განიცდის ევგ. ვახტანგოვის სახელობის თეატრის კოლექტივი და ყველა ის, ვინც ბორის ვასილის-ძეს იცნობდა, ვისაც მასთან უმუშავნია.

თეატრის დაარსებიდანვე და უკანასკნელ დღემდე ბორის ვასილის-ძემ, დიდი სოციალისტური რევოლუციით შთაგონებულმა და გამობრძედილმა, უდიდესი ენ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՀԱՐՑԵՐԸ

ՀՈՒՆԱՐԻ 7-Ի ԱՐՏԱՀԵՐԹ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՀԱՐՑԵՐԸ

Հունարի 7-ին Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի նիստում քննարկվեցին հետևյալ հարցերը.

1. Ընկ. Ա. Ղազարյանի զեկուցումը Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի կազմի մասին.
2. Ընկ. Ա. Ղազարյանի զեկուցումը Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի կանոնադրության նախագծի մասին.
3. Ընկ. Ա. Ղազարյանի զեկուցումը Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի աշխատանքների պլանի մասին.
4. Ընկ. Ա. Ղազարյանի զեկուցումը Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի կողմից Հայաստանի տնտեսական և մշակութային շինարարության ծրագրերի ուսումնասիրության մասին.
5. Ընկ. Ա. Ղազարյանի զեկուցումը Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի կողմից Հայաստանի տնտեսական և մշակութային շինարարության ծրագրերի ուսումնասիրության մասին.
6. Հանձնաժողովի կազմակերպական հարցերը.
7. Ընկ. Ա. Ղազարյանի զեկուցումը Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի կողմից Հայաստանի տնտեսական և մշակութային շինարարության ծրագրերի ուսումնասիրության մասին.

Հանձնաժողովի նիստերը տեղի կունենան ամեն օր առավոտյան ժամը 10-ին։

Հանձնաժողովի նիստերին կարող են ներկա գտնվել միայն հանձնաժողովի անդամները